BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLARI BİRLEŞİN!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

OCAK
1992
SAYI:104
Fiyatı: 3 DM

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI

ERKEN GENEL SEÇİMLERİN DOĞURDUĞU İKTİDARIN "DEMOKRASİ HAMLESİ"NİN DEMEGOJİSİ ÜZERİNE

Egemen güçler, içinde debelendikleri siyasi ve ekonomik buhran onları yeni senaryoları sahnelemeye yöneltti. Giderek geniş halk kesimlerinin nezdinde ipiliği çoktan pazara çıkmış ANAP iktidarı artık kendisine yüklenen misyonu yerine getiremez olmuştu. Sarsılan devletin prestijini yeniden tesis etmek ve geniş halk kesimlerinin istemlerini törpülemek için seçim sonrası tablonun sağ ve "sol"un temsil eden DYP ve SHP birlikteliği sağlandı.

TV ve basının desteğinde "demokrasi" ve "insan hakları"na sahip çıkma kampanyası başlatıldı. Yıllardır insanlar işkencelerde katledilirken, cezaevleri Hitler'in toplama kampını andırırken, sokakta, yolda insanlar alınıp bilinmeyen yerlerde "kayıp" olurken ve Kürdistan'da açık savaş hükümleri uygulanıp yoksul köylüler kurşuna dizilirken sesi soluğu çıkmayan basının ve büyük "demokrat" Demirel'in gürültüyle desteklenmesi, TÜSİAD vb. sermaye çevrelerinin kokuşmuş saltanatlarını yeni maskelerle sürdürmesi içindir. Kendi içinde Kört kökenli milletvekillerinin varlığına bile tahammül edemeyen SHP'nin batıdaki tükenmişliğini gidermek ve Kürdistan bölgesinde HEP şahsında beliren ulusal burjuvazinin etkinliğini kırmak için birleşmeyi gündeme getirmesi "sosyal-demokrat"lığının bir gereği değildir. "Üniter Devlet"çiliğini ve Kemalistliğini günümüzde Turancılığa kadar vardıran SHP'nin seçimlerdeki tükenmişliği gerçek yüzünün açığa çıkmasındandır.

Batı Avrupalı emperyalist güçlerin ülkeden siyasal temsilciliğini üstlenmiş SHP'nin Güneydoğu gezilerindeki "bu ülkede doğan insanların tümü birinci sınıf insandır." manevrası yangından en az zararla çıkmanın yoludur. Çokça insan haklarından ve demokrasiden bahseden SHP ve DYP koalisyonu olağanüstü halin kaldırılması için bile adım atmamıştır. Hatta, yeniden uzatılması doğrultusunda mecliste oy vermişlerdir.

Diyarbakır'da generallerin eşliğinde gövde gösterisinin yapıldığı günün akşamında bile şehirde polis terörünün estirilmesi durdurulmamıştır. Cezaevlerinde TCK'nın 125. maddesinden tutuklu bulunan Kürt yurtseverleri infaz yasısından yararlandırılmamıştır. İLO standartlarına uygun "çalışma hayatını düzenleme" iki aya yakın süre geçmesine rağmen yerinde sayıyor. Eskişehir Cezaevinin şimdilik kapatılması ise, artan tepkilerin ve demokratlığı "ispat'ın bir ürünü olmuştur.

Önümüzdeki Süreçte Daha Katmerli Baskılar Gündemde;

Egemen güçler, SHP-DYP iktidarıyla toplu imha saldırısına girişeceklerdir. Bir kısım demokratik kırıntıların sayesinde reformist kanatlarında desteğini alarak, devrimci, demokrat güçlere karşı "terörizmle mücadele" adıyla yeni bir cephe açılacaktır. siyasi Partiler yasasının yeniden gözden geçirilmesi ve gelişimi engellenen yeni reformist Partilerin oluşturulması çabası bu çalışmalarının bir ürünüdür. Yasal sınırların içine çekebildikleri güçleri çekecekler ve böylece kitlelerin devrimci güçlere sağladığı desteği de keserek yöneleceklerdir. Gerek Orta Asya'daki yeni durum ve gerekse de Ortadoğu'da T.C.ye verilen yeni jandarmalık görevi ülkede belirecek devrimci atılımların yolunu kesmeyi dayatmaktadır. "Barış", "komünizm öldü" çığlıklarının suratına şamar gibi inecek devrimci potansiyelin varlığı ve onların deyimiyle "T.C. tarihinde yakaladığı en büyük fırsattan yararlanmalıdır ve bu nedenle sürekli istikrar şarttır" formülü bu niyetlerini açığa çıkarmaya yetiyor.

Devamı 3. Sayfada

BAŞYAZI

Hortlayan Turancılık ve T.C.'nin Yeni Asya Politikası

RSE'nin çöküşüyle başlayan ve ardından uzun bir süredir hazırlıkları yapılan Rusya Federasyonu'nun yeni yapıyı devralmasıyla sonuçlanan gelişmeler, T.C.'nin ırkçı-şöven geleneksel devlet politikasını uygulamada maddi bir olanak sağladı. Peşpeşe gerçekleşen "resmi ikili görüşmeler"in ardından "Türkçe söylevler"le turancılık hayalleri Enver Paşa'nın ruhuna rahmet okur boyutlarda sağcısıyla "sol"cusuyla milli bir mutabakat politikası olarak benimsenir oldu.

Bu ülkeleri tanıma "şerefi"ne erişen "sol" SHP'nin Dışişleri Bakanı Hikmet ÇETİN, "biz Türk Cumhuriyetlerine önerdiğimiz konsolosluk statüsünü büyüterek elçilik düzeyine çıkarmak istiyoruz. ve bu ülkelerle Karadeniz işbirliği topluluğu kurmak istiyoruz" demeçleriyle gelecekteki T.C.'nin bu yönlü politik eğiliminin yöneldiği sonuçlar hakkında da ip uçları veriyor. Büyük Türk imparatorluğunu kurmanın sadece

Devamı 2. Sayfada

Baş Tarafı 1. Sayfada

Türkeş gibi faşistlerin tekelinde kalmayarak DSP, SHP, ANAP, RP ve DYP'nin artık dış politikaksında merkezi görev olacağı artık kesinleşmiş durumda.

T.C.'nin Yeni Rolü Ve ABD

RSE'nin tarih sahnesinden çekilmesiyle başlatılan yağmada en az payla ayrılan ABD oldu. Blokun pazarlarını Almanya'nın önemli ölçüde ele geçirmesi ve BAB oluşumuyla yeni askeri bir gücün rekabet sahnesinde boy göstermesi, ABD'yi büyük ölçüde Ortadoğu ve Trans-Kafkasya'ya yöneltti. Ancak, bölgenin kendine özgü kültürel, etnik ve siyasal sorunları açıktan yağmalanmaya müsait değildir. İşte tam da bu noktada T.C.'nin biçilmiş kaftanlığı gündeme getirildi. Askeri gücüyle Ortadoğu'da ABD'nin çıkar bekçiliğini fazlasıyla yerine getiren T.C.'nin üs olarak kullanılıp Trans-Kafkasya'ya yönelme çok daha akılcı bir çözüm yolu olarak ABD'nin önüne getirilmiştir. Bu aynı zamanda iktisadi krizin içinde debelenen Türk komprador burjuvazisi için de bir fırsatı oluşturuyordu.

Daha şimdiden Azerbeycan, Türkmenistan, Kırgızistan vb. ülkelerde siyasal ve iktisadi bağlantılar kurulmuştur. Azerbeycan, Ermenistan, Gürcistan ve Kazakistan'ınNATO'daki AKKA (Avrupa Konvensiyonel Kuvvet İndirimi) katılmalarını sağlayarak bunların hamiliğini yapmakta, koltuk altına almaya çalışmakta, diğer taraftan bunların Rusya'da yeni oluşturulan Bağımsız Devletler Topluluğunda etkin güç haline getirmeye çalışmaktadırlar. Türkiye'deki Profosyonel Askerlik programı gündeme alınırken bu cumhuriyetlerdeki potansiyel göz önünde bulunduruluyor. MİT ve ANAP'lı bazı milletvekillerinin yaptıkları gizli görüşmelerde Çaçan-İnguş Cumhureyitinde yaşayan ve ülkemize gelmek isteyen "soydaş"ları GAP alanına yerleştirerek bu bölgenin denetim altında bulundurulması önerilmiştir. Türkiye giderek İsrailvari yöntemlerle bölgede yeni yerleşim bölgeleri oluşturarak Kürt ulusal kurtuluş mücadelesinin önüne barikat kurmak istemektedir. Ki, devlet eliyle Kürt halkına karşı tırmandırılan Türk milliyetçiliği gelecekte düşünülen bu politikanın bir ürünüdür.

ABD, Türkiye merkezli yeni bir nüfuz alanı oluşturmanın peşinde. Gorbaçov'a oynayan ABD yenilgiye uğrayınca, Kafkasya'daki küçük cumhuriyetlerin pazarlarına T.C. yoluyla girmek istemektedir. Hiç bir zaman Türk komprador burjuvazisinin pazarlara tek başına sahip çıkması beklenemez. Türk egemen güçlerinin rolü siyasal ve kültürel bağlarla ABD'nin girişini sağlamaktır. Ortadoğu ve Kafkasya'nın denetlenmesi ABD açısından hayati öneme sahiptiri. Batılı emperyalist güçlerin önemli kaynak gereksinmelerini denetleyerek varlığını sürdürmeye çalışan ABD, Kafkasya'nın yer altı-üstü zenginlik kaynaklarının (bu bölge petrol ve doğal gaz bakımından da Ortadoğu'dan sonra gelen bir potansiyele sahip) tek sahibi olmak istemektedir. Rusya merkezli yeni bir oluşumun güçlü bir emperyalist gücü doğuracağını ve bu gücünde iktisaden güçsüz cumhuriyetleri yutacağını bilen ABD, hem bunu önlemek ve hem batılı emperyalist güçleri denetlemek için "Türk kökenli müslüman cumhureyetler"e oynamaktadır.

Şimdiliki gelişmeler her ne kadar büyük bir Türkiye imparatorluğu yaratacak boyutlarda değilse de, gelecekte ABD güdümlü böylesine bir girişim beklenebilir. Yeni Rus çarı Yeltsin'in politik manevrasına göre bu girişim ya hazırlanır ya da uzun bir zaman alır. Zaten, T.C.'nin bu rolü üstlendiğini ve hararatle yerine getirmek için gayret sarfettiğini batılı emperyalist güçler görmektedir. Almanya ile T.C'nin "geleneksel tarihi ilişkilerinin" son yılların en büyük krizini yaşaması bunun sonucudur. Almanya "Türk Alman dostluğunun tarihi bağlarını" kullanarak girmek istediği bu pazarların ABD tarafından ele geçirilmesine tahammül göstermemektedir. Bölgede Kürt sorununa oynayan ABD, son gelişmeler üzerine T.C.'nin artan rolünü de göz önünde bulundurarak Kürt sorunu karşısında geri adım atmıştır. Kürt hamiliğini ABD'nin elinde Almanya almak üzeredir. Böylesine bir koz Almanya için Türkiye'yi denetleme olanağına kavuşturur. Büsbütün ABD'nin çıkarları için yeniden oluşturulan askeri gücünüde zayıflatır ve T.C.'nin bölgedeki manevra üstünlüğünü köstekler.

Almanya Kürt ulusal kurtuluş mücadelesinin "dostu" olmaya hazırlanmaktadır. Ortadoğu'daki bütün alanların hemen hemen bütünüyle ABD'ce denetim altına alınmasına ilk dönemler sessiz kalan Almanya giderek aktif bir biçimde karşı çıkışlarda bulunmaktadır. Varşova bloğunun parçalanmasıyla gücüne güç katan Alman emperyalistleri Slovenya ve Hırvatistan ile Balkanlar'a, Kürdistan ile Ortadoğu'ya uzanan bir plan çerçevesinde hareket etmektedir. Ortadoğu'daki "dost" bir Kürdistan önemli stratejik bir üstür. Böylesine bir üssü denetlemek, başta Ortadoğu'nun petrol yolları olmak üzere, Kafkasya ve Asya'ya açılacak yeni bir kapıyı da denetlemek demektir. T.C.'nin ABD tarafından güçlü bir bekçi olarak örgütlendirilmesi, Türk egemen güçleriyle çelişkilerinden dolayı Kürt ulusal burjuvazisinin kazanılması için bir fırsatı oluşturmaktadır. Bu fırsattan yararlanmak isteyen Alman emperyalistlerinin son zamanlardaki T.C. ile çelişkisi, aynı zamanda Kürt egemen güçlerinin Türk egemen güçleriyle olan çelişikilerinin kızışması üzerine inşa edilmektedir. Bu çelişkinin taraflı olmasının nedeni budur. Ve, Pan-Türkizm aleyhinde Almanya basınında yürütülen kampanya bu çıkar zıtlaşmasının ürünüdür.

Önümüzdeki günlerde, Türk egemen güçleri bütün araçları kullanarak, "komünizm öldü" demogojisi esas alınarak, "Bütün dünya Türklerini birleştirme" propagandasıyla Kürt halkına ve devrimci güçlere karşı yoğun siyasi-ideolojik saldırı başlatacaktır. "Son bağımsız Türk Devleti'ne yönelecek "dış mihrakları ezmek" için "Türk titre ve kendine dön" çağrıları yapılacaktır. "Bırakın biz bu bölücülerin hakkından kısa sürede geliriz" gibi çığlıklar çok daha duyulur olacaktır. Sağcısıyla, "solcusu"suyla kardeş Türk cumhureyetlerini "bağırlarınaa basmak" olağan hale gelecektir. TV'lerde kültür bakanının "göz yaşartan" cinsten "ortak etkinlikler" saldırılarda da "ortak etkinliklere" dönüşecektir. Irkçı, şöven söylevler TBMM'den çıkarak meydanlara yansıyacaktır. Böylesine hazırlıklara karşı hazırlıksız yakalanmak ve Kürt halkına yönelecek ırkçı saldırılara sessiz kalmak af edilmez bir hata olacaktır. Şimdiden bütün ilerici güçleri bu sorun etrafında duyarlı bir hale getirmek için kollar sıvanmalıdır. Hamidiye alaylarıyla Ermeni ulusunu ve Kürt emekçilerini katletmiş ve bu kitlesel soy kırımla Hitler faşistine ilham kaynağı olmuş Türk egemen güçlerinin yeni saldırılara girişmesi süpriz sayılmamalıdır. Faşist MHP'nin (yeni adıyla MÇP) katiller sürüsü kontr-gerilla içinde bunun için örgütlendirilip seferber ediliyor. Bu oyunları açığa çıkartmak, Kürt, Türk, Arap, Ermeni, Çerkez ve Laz ulus ve milliyetlerinden bütün emekçilerin kardeşliğini tesis etmekten geçer. Irkçı hiç bir saldırının haklı nedeni olamaz. Diğer yandan, Kürt halkına yönelen Türk egemen güçlerinin faşist ırkçı saldırılarını bir bütün Türk ulusuna mal etmekte bu oyuna ortak olmaktır. Böylesine bir tespit ya da düşünce, Türk egemen güçlerinin saltanatlarını uzatacağı gibi, Kürt ulusunun kurtuluşunu da sağlamaz. MİT, Kontr-gerilla ve diğer faşist güçlerin yaratmak istedikleri böyle bir ortama zemin hazırlamaya yardımcı "eylemler"i onaylamanın ilericilikle de bir ilişkisi olamaz. Emekçileri birbirlerine düşman eden ve esas hedefler doğrultusunda birliklerini kösteklleyen bir düşünce, sonuçta mevcut düzeni sürdürmeye hizmettir. Bu anlamda da, ulusculuğu esas almış hiç bir düşünce komünistler tarafından onaylanmaz ve

desteklenmez.

Partimiz, enternasyonalist bir ruhla ülkemizde yaşayan bütün uluslardan ve milliyetlerden emekçilerin kardeşliğini savunur. Sınıfsız ve sömürüsüz bir yaşama ulaşmanın yegane yolu Partimizin kurtuluşuna temel teşkil eden bu düşüncesi ışığında emekçilerin birliğini tesis etmektir. nereden gelirse gelsin ve ne adına yapılırsa yapılsın Partimiz hiçbir şart altında emekçileri bir birlerine düşman eden düşüncelere prim vermez. Partimiz, Türk egemen güçlerinin faşist, ırkçı ve asimilasyon politikasına karşı mücadele ettiği gibi, Kürt şövenizmine ve ırkçılığına da karşı mücadele eder. Kısa vadeli çıkarlar için körüklenen milliyetçi düşüncelere bunun için karşıdır. Hortlatılan Pan-Türkizm ve tepki temelinden ortaya çıkan Kürt milliyetçiliğine karşı emekçilerin Partimiz etrafında birleşmeye çağırıyoruz. M-L/MZD biliminin rehberliğinde iktidar yürüyüşünü azim ve kararlılıkla sürdüren Partimiz TKP/M-L,kurulduğu günden bugüne emekçilerin birliğini savunmuştur. Gerek sınıfsal sorunu çözmede ve gerekse de ulusal çelişkiyi çözmede Partimizin M-L düşünceleri biricik alternatiftir. Önderimiz İ.Kaypakkaya tarafından formüle edilen M-L düşüncelerin her geçen gün sosyal-pratik tarafından doğrulanması bunun bir göstergesidir. DHİ'na giden yolda bütün emekçileri Partimizin açtığı denenmiş kızıl bayrak altında toplanmaya çağırıyoruz ❐

Polisten şeffaf dayak...

Çenesi de kırılan doktor, ancak yakınlarının yardımıyla konuşabiliyor. Genç doktor Hüseyin Cazi Yaman, "Nerede kaldı şeffaflık? Beni dövenler, feç kalırsam ailemi bakacaklar mı?" diye sordu.

ERKEN GENEL SEÇİMLER...

(1. Sf.dan devam)

SHP-DYP koalisyonu sermaye güçlerinin bilinçli tercihi olmuştur. SHP özellikle kitleleri pasifize etmede (kitlelerin devrimci muhalefeti ve KP'nin subjektif gücünün zayıfladığı) bugün için yegane siyasal güçtür. Geniş demokrat kitlelerin dışında bir çok reformist kesimin de desteğini almıştır. Diğer yandan, Demirel'in önderliğini kitleler bildikleri için onu "ehven-i şer" göstererek yeni "demokrat" kimliğini pekiştirmekte kolay olacaktır. Her ne kadar seçimlerin arifesinde ANAP-DYP koalisyonu gündeme getirilmişse de, böylesine bir yol kitleler nezdinde kimliği açığa çıkmış ANAP'ın DYP'a da zarar vermesi demekti. İkisinin de yıpranması göze alınmadığından, SHP-DYP birlikteliği uygun görülmüştür.

Demokrasi oyununun çabuk açığa çıktığı görülüyor. İcraat yerine heyetlerin kabulüyle gün sayıyorlar. 12 Eylül dönemindeki yasalar ve mahkemeler varlığını halen koruyor ve korumaya da devam edecekler. Anti-demokratik bir çok yasaya değinilmemiştir. Adalet bakanının ilk günlerindeki gösterişli demeçleri laftan öteye gidememiştir. Engelleyici yasalarına rağmen mücadele sonucu belli sendikalar kurulmuş ve devlet ve hükümeti zorlamıştır. Buna karşın koalisyon hükümeti var olan olguyu kabullenmek zorunda kalarak kendilerine mal etmek ve lütufmuş gibi göstermek için sendika kurma! grev hakkının tanınacağını açıkladılar. Sendika kurma ve grev hakkına ilişkin vaadler yerine bir türlü getirilemiyor. üniversiteleri birer kışla haline getiren YÖK yasası halen yürürlükte. YÖK başkanı Doğramacı'yı yine seçtiriyorlar. İktisadi politikalarının iflası ve çıkmazı uzun bir sürenini geçmesine gerek görülmeden açığa çıkmıştır. Peşpeşe bütün tüketim mallarına resmi açıklamaya göre %20-33 oranında zam yaptılar. "Piyasada resmi rakamı hayli arttı. Seçim öncesi bekletilen zamlardı. Yapmak zorunda kaldık" gibi gerekçeleri de kitleler nezdinde pek kabul görmüyor. KİT'lerin bağımsız fiyat belirleme yetkisi bu zamların şimdilik bu kadar olduğunu gösteriyor. Çiftçilerin ürün bedelleri henüz ödenmediği gibi, nasıl ödeneceği konusunda açıklamada yapılmamıştır.

Görüldüğü gibi, umut vaadleri ve medya desteğiyle poh pohlanan "yeni demokratik süreç", "hoşgörü", "insan haklarına saygı", "500 günde enflasyonu aşağıya çekeceğiz" gibi laflar ucuz birer demogojik propaganda aracı olmaktan öteye gitmemiştir. İktisadi alandaki kriz derinleştikçe halka ve devrimci güçlere yönelik saldırıları da yoğunlaştıracaktır. Yeni dönemin "nimetlerinden" yararlanmak isteyen güçlerin desteğiyle tezgahlanacak "demokrasi" oyunuyla yoğun bir saldırı kampanyasına girişeceklerdir. Halkın kısa sürede kendilerine sağladığı desteğin yardımıyla çabuk sonuca ulaşmaya çalışacaklardır. Bunu tespit etmek için kahin olmaya gerek yok. Daha şimdiden iç işleri bakanı ve başbakan ve yardımcısı "ülkedeki en büyük problem terörizmdir. Hükümet mutlaka bu sorunun üstesinden gelecektir" ve "Türk devleti güçlüdür. Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne yönelecek saldırılara karşı sert tedbirler alınacaktır" gibi demeçlerle, meclislerindeki "iç güvenlik toplantılarındaki milli mutabakatla ve bütün burjuva Partilerin devlet terörü estirme konusunda birbirleriyle yarışmaları yine yılbaşı öncesi PKK'nın Bakırköy'deki mağaza eylemini bahane ederek basın açıklaması yapan Türkeş "milletimiz savaşa hazırlanmalıdır" diyerek ilerici halka karşı savaş hazırlığını yaptığını itiraf etmiş oluyordu. Diğer taraftan Kemalist askerler ve polisler mücedele grubu adıyla kontr-gerilla PKK eylemlerini 8-10 Ocağa kadar durdurmazsa PKK tutsaklarına, devrimci kitlelere saldırılarda bulunacağını başında ilan etmesi devlet ve burjuva Partilerin önümüzdeki süreçte nasıl bir yol izleyeceklerini açığa vuruyorlar.

Yeni komplo ve provokasyonlar kitlelere devrimci güçlerin barbar olduklarını kanıtlamak için gündeme gelecektir. Kitle katliam-

ları dahil egemen güçler bütün çirkefliği ile halka "demokrasiyi bir avuç teröristten kurtarmak için" kabul ettirmeye çalışacaktır. Geniş yığınların dikkatini başka yönlere çekerek devrimci güçler üzerinde yoğunlaşmayı hedefledikleri daha şimdiden belli olmuştur. Boyalı burjuva medyasının desteğiyle yürütülecek bu kampanyayı boşa çıkarıp gerçekleri yığınlara anlatabilmenin bütün yolları şimdiden bulunmalıdır. Demirel gelecekteki saldırıların mesajını şimdiden veriyor. "Bölücülerin elleri kırılmalıdır. Eğer milletçe bunu kabul edersek terörle mücadelede başarı sağlarız"ın ne anlama geldiğini sanırız ki açıklamaya gerek bile yok.

Geçmişimiz ve TDH'nin tarihi bize zengin tecrübe mirası bıraktı. Bu miras çok büyük bedeller ödenerek kazanılmışsa, ona sahip çıkabilmenin uzak görüşlülüğüne erişebilmek bugün için çok daha önemlidir. "Demokrasi" kalkanıyla yönelecek saldırılar karşısında hazırlıksız kalmak bir hata olmaktan çok artık bir suç oluşturur. Halka ve devrime karşı sorumluluğumuzun bilincinde hareketle yeni taktiklerle bu oyunu bozmak zorundayız. Eskiden MHP-ülkücü sivil faşistlerini eğitip ileri sürmüşlerse bugün de özellikle üniversitelerde MİT'in örgütleyip ilerici gençliğe yönelttiği müslüman gençlik bu oyunun bir parçasıdır. İslamcı gençliğin yanısıra MHP'nin devamı MÇP örgütlülüğünü yine hızlandırıyorlar. Bunlar kitle eylemlerinde içlerine sızdırılan provakatörlerle yönelimleri saptırmaya çalıştıkları ve çalışacakları gözlerden uzak tutulmamalıdır. Gençliğin tecrübesizliği ve atılganlığındaki küçük bir acelecilik büyük zararlar verir. Örgütlü ve sempatizan gençler bu konuda titizlikle uyarılmalıdır.

Ne Yapılmalı!

Her şeyden önce reformist ve parlamenterist güçlerin desteğinde başlatılacak bu saldırıları boşa çıkarmanın biricik yolu güçlü silahlı bir eylem sürekliliği sağlamaktır. "Bekleyelim, demokrasi bütün kurum ve kuruluşlarıyla yerine otursun ondan sonra düşünürüz" gibi düşüncelere kapılmak egemen güçlerin istediği potada erimektir. Onlarla uzlaşmanın ortamını hazırlamaya yarayacaktır. Çünkü, faşist Türk egemen güçlerinin saldırıları devrimci güçlerin atılgan ya da edilgenliğine bağlı bir olay değildir. Gerek uluslararası alandaki gelişmeler ve gerekse de bölgede yeni rollere soyunan T.C.'nin konumu iç çelişmeleri hızla çözümlemeye egemen güçleri yöneltiyor. Diğer yandan, büyük boyutlara ulaşan iktisadi krizin kitlelerde yaratacağı tepkinin devrimci güçlerin mecrasına akmasını şimdiden önlemek için saldırılara girişeceklerdir. Bu anlamda da, önümüzdeki dönemde tarihsel misyonumuzu oynayabilmez stratejik belirlemelerimiz doğrultusunda örgütlülüğümüzü sağlamlaştırıp seferber etmemize bağlıdır. Bunun da yolu, Partimizin bütün örgütlülüğünü silahlı mücadele içine fiilen çekip, savaşı kurallarıyla yürütmektir. Kadrolarımızı korumak, onları askeri eylem çizgimizin dışında tutarak gerçekleşmez. En iyi kadro, bizzat eylem tecrübesiyle donanmış, teorisiyle pratik bütünlüğü sağlayabilmiş kişidir. "Bu iş sadece askerlerin işidir" demek, üstte bürokratlaşmış kadrolar ve altta da, mesleği sadece askerler olan insanlar yaratır. Böylesine bir politik belirleme ise yılgınlığı, karamsarlığı, kitlelerden kopukluğu ve inançsızlığı geliştirir. Halkın ve devrimin çıkarlarına ihaneti geliştirir.

Askerlerimize de önemli görevler düşüyor. Edilgenliğin Parti bünyesinde ve ruhlarda yarattığı tahribatları onarmak için askeri çizgimizin gerektirdiği eylem sürekliliği ve kitle bağlarını geliştirme perspektifimiz iyi kavranmalı ve gereken taktikler hızla üretilerek maddi bir güce dönüştürülmelidir. İyi bir asker ve sevilen halkın bir öğrencisi olmamız gerektiği asla akıllardan çıkarılmamalıdır. Elimizdeki silah halkın kurtuluş umudu DHİ'nin kuruluşunda önemli bir araçtır. Bu aracı iyi kullanmak için yetkinleşmek, yetkinleşmek için ise eylem çizgimizde inançlı ve inatçı takipçiler olmak zorundayız. Önümüzdeki süreçte devlet güçlerine ve halka yönelecek faşist saldırılara karşı askeri hedefler başta olmak üzere eylemlerimizde yoğunlaşmak zorundayız. Başarı hiç bir zaman bağış olarak verilmez. O, bir çok bedelin ödenmesiyle sağlanır.

Gençliğimizle, Parti kadrolarımızla ve askeri örgütümüzle silahlı mücadelenin gereklerini yerine getirmek zorundayız. Ve aynı zamanda, halka önümüzdeki süreçte yönelecek saldırılara karşı korunmanın biricik yolunun da bu olduğu, hem de kitlesel eylemlere katılım ve süreklilik sağlayarak başarı sağlayacağımız asla akıllardan çıkmamalıdır. Uzak görüşlü ve yaratıcı bir kafayla görevlerimize sarılmalıyız. Sınıf mücadelesi aceleciliğe, neme lazımcılığa ve safsaklamaya müsade etmez. 4. Konferansımızın siyasal tespitleri doğrultusunda atılımcı bir ruhu yeşertmek bunu gerektiriyor. Eğer daha büyük kayıplar ve acı yenilgiler tadılmak istenmiyorsa, Parti bir bütün silahlı mücadelenin emrinde seferber edilmelidir. Her yenilginin nedenleri üzerinde sayfalar dolusu yazı yazıp hep kendimizi yargılamak istemiyorsak, silahlı mücadelenin kızgınlığı içinde kavrılmaya hazır olmalıyız. RSE'nin çöküşüyle hızlandırılan "komünizm öldü" demogojilerini boşa çıkarmak istiyorsak, silahlı mücadelenin gönüllü birer askeri olmak zorundayız. Reformistlerin, oportünistlerin kitleler nezdinde yaratmaya çalıştıkları inançsızlık ve karamsarlık zehrine panzehir olmak istiyorsak, M-L/MZD biliminin kızıllığıyla aydınlanan iktidara yürüyüş yolumuzun namlulardan geçtiği gerçeğini bilincimize kazımalıyız. Ve sınıf mücadelesinde maddi bir güç ve alternatif olmanın yolu da silahlı mücadele üzerine sayfalar dolusu yazılanlarla yetinmeyip, yazılanları pratiğimizle bütünleştirmede geçecektir.

❐

"HERKESE İKİ ANAHTAR"IN GETİRDİĞİ:

ZAM * ZAM * ZAM

Bilindiği gibi, seçimler tam bir vaad yağmuruna dönüşmüştü. Her Parti ya bir şeyler veriyor, ya da kısa sürede enflasyonu indirip, "refah ve mürrefeh Türkiye" yaratıyordu. İktidardaki ANAP bile enflasyonu indirme vaadleriyle 'iktidarda iken niye düşürmediklerinin ise hiç hesabını vermeden) seçim meydanlarında boy gösterdi. 500 günde enflasyonu "makul düzeye çekme" (!?) gibi programlarını "herkese iki anahtar" ile bezeyen DYP ve "Enflasyonu indirecek programımız vardır. Önce, kitlelerin gözünde inandırıcılık kazanılmalıdır" gibi dahiane ekonomik reçeteleriyle SHP nihayet iktidar koltuğuna yerleştiler. İki ayı aşkın süredir laf üretmekten öteye icraat yaratmayan "tarihi koalisyon" perdeyi her şeye zam yaparak açtı. Tabi bu zamların sorumluları onlar olamazdı. Çünkü, zamları "kucaklarında bulmuşlar"dı. Adeta, kitleler ile alay edercesine sunulan bu "gerekçeler" ve "500 günde enflasyonu indirme" palavralarının "gerçekleşebilir"liği üzerinde durmak istiyoruz.

Ancak, yazımız çok geniş detayları içermeden somut bazı verilerle sınırlı kalacaktır. bunu yapmamızın nedeni bu konulara ilişkin araştırmalarımızın yakında yayınlanacak olmasındandır.

İktisadi kriz T.C.'nin kuruluşuyla birlikte sürekliliği olan bir sorundur. Yarı-sömürge iktisadi yapılanmadan kaynaklanan enflasyon gibi hastalıkların giderilmesinin de "500 gün"lerle mümkün olmadığı zaten bugüne değin "çırak" tarafından izlenen politikalarla açığa çıkmıştır. Yeni şeylermiş gibi tekrarlanan "istikrar paketleri"nin ne içerikte olduğunu halkımız günlük yaşamında yeterince görmüş ve öğrenmiştir.

"500 Günde" Enflasyon Indirilir mi?

Biz bu soruya kesinlikle hayır diyoruz. Çünkü, enflasyon bir devlet politikası haline gelmiştir. Soygun politikası olarak enflasyonun devamını bizzat devlet istemekte ve bunun yollarını da iç borçlarla, dış borç açıklarıyla, sanayileşmeden çok gösterişli alt yapılara (oto yol, köprü, baraj vb.) yönelik yatırımlarla açmaktadır. Zaten enflasyon diğer adıyla **"Adı Konmamış Vergilendirmedir"**. Devlet halkın alım gücünü sürekli zamlarla düşürürken, enflasyon ile de elde bulunan mevduatı kemirmektedir. enflasyon, elde kısa süreli bile olsa (günlük olarak bile) parayı sürekli küçültür. Onun alım gücünü sürekli zayıflatır. Bu yolla da devlet girdiler sağlar. İşte bundan dolayı adı konmamış vergilendirme diye anılır.

12 Eylül'cü faşist paşaların darbe ertesinde silahların zoruyla uygulamaya koydukları "serbest pazar ekonomisi" (sanki daha önce sosyalist ekonomik politika yürütülüyordu) iç talebi kısarak, artan ürün fazlalığını haraç mezat satarak dış borç dengesini kurmaya çalıştılar. "70 sente muhtaç" Tkürkiye'yi kalkındırma adıyla sunulan bu paketin bir tek amacı vardı, o da; İMF'nin borçlarının faizlerini ödemekti.

1983 seçimlerinde iktidar koltuğuna oturtulan ANAP, "KİT açıklarını kapatmak", "ihracat gelirlerini artırmak", "ithal ikamesi programıyla çağ atlamak" gibi programlarla bir dizi "reform" başlattı. Ancak, devraldığı %34'lük enflasyonu %71,6 ile teslim etti. Son 8 yılda dış ticaret açığı %50 artarak 50 milyar doları aştı. İç borç yükü T.C. tarihinin rekor düzeyine ulaşarak 432 Trilyon lira olarak gerçekleşti. T.C.'nin 811 trilyon GSMH'nı aşan iç ve dış borç 830 trilyon liraya dayandı. Diğer bir deyişle Türkiye'nin GSMH'sı borçlarını ödemeye yetmiyor.

Halkın enflasyon karşısındaki tepkilerini törpülemek için seçim meydanlarında bol keseden verilen vaadlerin gerçeklerle tezat teşkil ettiği daha başından anlaşıldı. "24 Ocak Kararlarının ustası" Demirel hükümetinin seçkin ekonomisti T.Çiller giderek "Biz iki anahtar programını uzun vadeli ele alıyoruz" gibi demogojik sözler sarfetmeye başladı. Zaten başka çaresi de yok. Değil iki anahtar (kast edilen bir ev ve her eve bir araba anahtarı) halkın eldeki alım gücüyle filesini bile dolduramadığı bir Türkiye'de tek anahtar bile hayali. Neyle iki anahtar? ve hangi programla "500 günde düşecek enflasyon"

T.C. tarihinin en borçlu dö-

nemini yaşıyor. Iç ve dış borçların toplamı 'resmi rakamla) 830 trilyon lira. GSMH'sı ise (ki önemli ölçüde şişirme ve tahmini bir hesaplama) 811 trilyon. Dış borçların faizi için acilen gereksinim duyulan miktar 7,5 milyar dolar. Merkez Bankasının elindeki rezerv döviz miktarı ise (çokça övünülüyor) 10,5 milyar dolar. (önemli bir başka olay ise; bu para karşılık gösterilerek seçim döneminde önemli miktarlarda para basılmış) Bu paranın önemli bir kısmı dış borç ödemelerine ayarılsa, piyasada karşılıksız paranın hacmi artacak bu da enflasyonu önemli oranda körükleyecek. O halde ne yapılacak? Yüksek faizle yeni dış borç alımına yönelinecek. 57 milyarı aşacak dış borç, 500 trilyonu aşacak iç borç ile herkese iki anahtar. Dahası, dış ticaret açığı giderek artmaktadır. İmalat sanayindeki büyüme hızı sıfır derecede gerçekleşmiştir. Büyüme hızı (DPT raporlarında) %2,3 civarında seyrediyor. Şimdi böylesi gerçeklerle iki anahtar hikayesi aldatmacadan öteye geçer mi? Dahası, konut için acilen gereksinim duyulan miktar 115 trilyon. Oysa, 1992 yılı için ön görülen bütçenin tümü 180 trilyon. Yani bütçeden konut için para alınsa, personel giderleri, kamu yatırımları ve iç borç faiz ödemeleri yapılmayacak. Bu da, mümkün olmadığına göre, "modern-görüşlü" Tansu hamının vaadlerinin tümü yalan.

"500 günde enflasyonu indirme" (şimdilerde ise bu oran %40'ın altında indirilecek denip iş kurtarılmak isteniyor) ise başlı başına bir mizah konusu. Bunun mümkün olmadığını iddia etmek için öyle ahım şahım ekonomist olmaya gerek yok. Türkiye'de yaşamak bile bu işi çözmek için yeterli.

1991 yılı için: DİE verileri, 5 Ocak'91 Pazar, Hürriyet Gazetesi)
Enflasyon %71,1
Toptan Eşya Fiyatlarıyla %59,2
Tüketici Fiyatlarında %71,1

Bu oran, sağlık harcamalarında %90, hayvansal ürünlerde: 112,7, Kamu sektöründe %60,9, ulaştırma ve haberleşmede %60,6. Ancak, bu oranın içine seçimler nedeniyle KİT zamları girmedi.

Yine, DİE tarafından yapılan açıklamaya göre, seçimler nedeniyle yapılan bir çok yaptırımın etkilerinin Mart-Nisan aylarında görüleceği ve bu da (bırakalım enflasyonu düşürme) normal seyreden enflasyonun çok daha yüksek rakamlara ulaşacağı anlamına gelmektedir. Yani, vergilendirmeyle elde edilecek belirli girdilerde böylece eriyip gidecek. KİT açıklarının sürekli artması ise başka bir sorunu oluşturuyor. KİT'lerin açığını kapatmak için şu an 47 trilyon lira gerekmektedir. Nereden karşılanacak? Ya zam yapılacak, ya da karşılıksız para basımına gidilecek. Sonuçta, her iki yolda enflasyonu yukarılara çekecektir.

1992 Bütçesinin toplamı 180 trilyon lira. Bunun, 100 trilyon lirası personel ve acil kamu yatırımlarına gidecek, 37 trilyonu iç borç faizine gidecek. Geriye kalan 47 trilyon lira ile sağlık sorunları çözülecek, eğitim sorunları çözülecek, askeri harcamalar yapılacak vs. vs. Demek ki, gelecek yıllarda da yüksek enflasyon ve hayat pahalılığı halkımızı yoksullaştırmaya devam edecektir. ANAP'tan daha değişik ve "bağımsız" bir ekonomik-siyaset izleyeceklerini söyleyen koalisyonun reçetelerinde İMF belirleyip denetlemektedir. Tansu hanım, ekonomin sınırlarını İMF'nin kalemiyle çiziyor. Heyetler biri biri ardına gelmeye başladılar bile. Yani, gelen gidene rahmet okutacak.

Emperyalizmin yarı-sömürgesi konumundaki ülkemizde egemen güçlerin faşist düzeni sürdükçe, soygunlar ve yoksulluklar devam eder. iktisadi yapının kendisinden kaynaklanan krizde "paketler"le giderilemez. İMF'nin soygun programlarını hayata geçirmek için birbirleriyle yarışan egemen Partilerin hiç biri bu düzen devam ettikçe halkın refah düzeyini yükseltemez. Halkımızın iktisadi refahının biricik yolu DHD'nin kurulacak DHİ'nin ekonomik-kpolitikasıdır. Yeni demokrasinin ekononik politikası, üretimi halkın ihtiyaçlarına göre belirlediği için ne enflasyon ve ne de işsizlik söz konusu olmaz. İstihdam politikası mevcut üretimde herkesin çalışması prensibine göre belirlenir. Konut ve barınma mevcut gelirlerle ihtiyacın oranlanmasına bağlı olarak ele alınır. İthalat, ihracatla orantılı yapılacağından, dış ticaret açığı olmaz. Kamu harcamalarının önemli bir bölümü halkın ihtiyaçlarına cevap verecek biçimde olmasına çalışılır. Büyük sanayi kuruluşları, bankalar, sigorta şirketleri kamulaştırıldığından suni fiyat artışlarına müsade edilmez. Yani, "sosyalist ekonomi iflas etmiştir" diyenlerin ekonomik iflas ve çıkmazına verdiğimiz cevap; *Sosyalist ekonomi-politika sömürü üzerine inşa edilmiş kapitalizm var olduğu sürece tek alternatif olarak var olacaktır.*

❐

DÜNYADA DURUM

1991 yılının en önemli ve bütün gelişmelere damgasını vuran şüphesiz RSE'nin hızla çöküşü ve yerine bağımsız devletler topluluğunun kurulması oldu. Tarih sahnesinden eşi ve benzeri görülmemiş bir biçimde çekilen RSE'den arta kalan pazarları yağmalama savaşında yeni bir safha ve emperyalist güçler arasındaki güç dengelerine parelel yeni bloklaşmalar gündeme geldi.

Uzun yıllar iki emperyalist blokun başını çeken ve askeri üstünlüğünü blok içi diğer ülkelere kabul ettiren ABD ve RSE arasındaki çelişme, RSE'nin sonuyla birlikte ABD'nin görece üstünlük sağladığı bir biçimde sonuçlandı. Özellikle Ortadoğu'da odaklaşan çıkar dalaşından ABD'nin üstünlüğü ele geçirmesi, Almanya önderliğinde batılı emperyalist güçlerin yeni bloklaşmaya yönelik arayışlarıyla birleşince, batılı emperyalist blokla (çıkarları bir bütün hareket etmelerinin gerektirdiği için birlikte şimdilik hareket etmektedirler) ABD emperyalistleri karşı karşıya geldiler. Dağılan RSE'nin pazarlarını hızla

ele geçiren Almanya'nın güçlenmesi, Rusya federasyonu önderliğinde RSE'nin mirasına konmak için yeni arayışların şimdilik edilgenliği, halen önderliğini ABD'nin yaptığı NATO blokuna yeni görevler yükledi. ABD batılı güçler içinde İngiltere ve Norveç ile şimdilik NATO'nun devamından yana görünmektedir. BAB oluşumunun İngiltere tarafından eleştirilmesi AT içinde başta Almanya olmak üzere diğer güçlerce tepkiyle karşılanmaktadır. Yapılan bir çok AT bakanlar toplantısında İngiltere'nin gerektiğinde ayrılması gerektiğine ilişkin tavırlar bu çelişkinin ürünüdür. Japon emperyalistlerinin şimdilik "suya sabuna dokunmama"ları, Batılı güçlerle ABD'nin aralarında beliren çelişkinin kendisine yaramasındandır. Uzak-Asya'nın bir çok bölgesinde giderek güçlenen Japon emperyalistlerinin yeni askeri oluşumuna ilişkin girişimleri gelecekte bu bölgede kutup başı olarak sahnede yerini alacağını gösteriyor.

Dağılan RSE ve Yeni BDT

Yazımızın başında da vurguladığımız gibi, geçen yılın en önemli gelişmesi uzun yıllar büyük emperyalist bir güç olarak yer küremin paylaşımında yer alan RSE'nin çöküşü ve ardından kurulan Gorbaçovsuz BDT idi. Stalin yoldaşın ölümüyle iktidarı Gasp eden Kuruşev kliğinin pazar dalaşındaki bu hazin sonu, belki de tarihte bir daha eşine rastlanmayacak bir gelişme olarak anılacaktır.

Ancak, bu gelişmenin süpriz olan tarafı da yok. Sosyalist değerlerin zemininde hızla yükselip pazarlarda boy gösteren yeni tipte Rus bürokrat burjuvazisi, içte izlediği "sosyalizmi kısmi koruma" siyaseti ile yeni bir çıkmazın kapısını da aralıyordu. (böyle bir politik hat izlemesi, gerek kitlelerin sosyalist dönemde kazandıkları bir çok sosyal haktan vazgeçmemeleri ve gerekse de sosyalist maskelerin korunması ve daha da önemlisi, uluslar arası rekabette büyük sosyalist birikimlerin üzerinde şekilleniyor olması bunu uzun süre zorunlu kıldı.) Sosyalist üretimin hızla bürokrat burjuazinin çıkarları doğrultusunda yeniden şekillendirilmesi, eski sosyalist bir dizi katılımla yeni yapılanmanın çelişkisini de gündeme getirdi. Kuruşev ve sonrası dönemde üst yapıda palazlanan burjuvazinin uzun bir dönem iktidarını koruyabilmesi, sosyalist maskesi ile girdiği bir çok ülkedeki zenginlik kaynaklarını kolayca yağmalanmasına bağlıydı. Kapitalist-emperyalist Dünya Sisteminin içinde debelendiği kriz ve gittikçe daralan pazarlar, kollektif üretimin gözeneklerine yerleşmiş hantal burjuvazinin hızla tasfiyesini zorunlu kıldı. Diğer yandan Stalin döneminde Kalmış teknolojiyi kar dürtüsü nedeniyle yenileyememiş SB, diğer emperyalist güçlerin azgın rekabetlerinden dolayı elde ettikleri teknolojik gelişme karşısında hızla pazarlardan uzaklaştırmak zorunda kalmıştı. Uzun dönemler askeri silah sanayisini geliştirmekle yetinmiş RSE, talebi karşılamayan arzında hızla rekabetin gereklerine uydurmak zorundaydı. İşte bu gereksinmeler genç bürokrat Rus burjuvazisini yeni arayışlara yöneltti. "Glastnos" ve "prosterika" işte Bu dönemde alternatif diye sunuldu. Gerçekten de, Rus bükorkat burjuvazisi kendisini yenilemek zorundaydı.

80'li yılların ikinci yarısında Gorbaçov beklenen adımı attı. "Açıklık" ve "yeniden yapılanma" demogojisiyle başlatılan bu "hamle", "Sosyalizmin sorunlarını giderme" gibi, bütün emperyalist cephelerden başlatılan "Dünya Barışı"nı da hedeflemiyordu. Politik ve ekonomik olarak tam bir çöküş sürecine girmiş bulunan RSE'ni yeniden derleyip pazarlara taze bir kanla girmeyi hedefliyordu. İlk elden eski yapının devamında ısrar eden Brejnevci kanadın tasfiyesi gerekiyordu. Ancak, bunun yapılması için kitle desteği ve mevcut bürokratik yapıda yer alan bir kesimin desteğini almak gerekiyordu. Kitle desteğini almak pek zor olmadı. Halk uzun yıllardır yolsuzluklarla Parti içinde önemli mevkilere getirilmiş kesimlere zaten tepki gösteriyordu. Gorbatçov halkın tepkisini iyi kullanarak ilk dönemler İgor Ligaçev'in önderlik ettiği kliği etkisiz kılmasını bildi. Ancak askeri gücü elinde bulunduran "muhafazakar" kanadın bütün direnişi kırılamadı. Cumhuriyetlerdeki milliyetçiliği bilinçli bir biçimde kullanan Gorbatçov, etnik çatışmalara dönüşen bu sorunun kendisini aşması ile yeni bir handikapın eşiğine geldi. İktisadi alanda vaadlerin fos çıkmasının halk üzerinde yarattığı hayal kırıklığının imdadına bu kez de tuhaf bir biçimde hazırlanan "askeri darbe yetişti". Askeri darbeye karşı "kahramanca direnen" çar müsvettesi B.Yeltsin çok daha radikal bir biçimde "piyasa ekonomisine geçişi" savunarak bütün dizginleri eline aldı. Ve Gorbaçov'la başlayan "Glastnos" Yeltsini'le yeni bir biçim alark günümüze değin geldi.

Yazılarımızda defalarca belittiğimiz gibi, "Yeniden yapılanma" Rusya Federasyonu merkezli toparlanmış yeni bir güç odağının yaratılmasına hizmet etmektedir. (Ki gelişmeler, bizim bu konudaki tespitlerimizi doğrulamaktadır.) Prosterika'yı şimdi Yeltsin yerine getirmektedir. Amaçlanan, küçük cumhuriyetleri birer sömürge gibi kullanarak Rusya'yı güçlü emperyalist bir konuma getirmektir. Geçmişte kalan 2862 bin nükleer başlığın 2800 kadarı Rusya'da konumlandırılmıştır. "Kızıl" ordunun komuta kademesi Rusya'nın denetimine verilmiştir. Uluslararası alandaki bir çok ilişkiyi Rusya federasyonu devralmıştır. Zaten açıkça Yeltsin, geçmişteki SB'nin bütün mirasını Rusya'ya devredilmesi için çağrı yapmıştır. Çar döneminin ulusal marşı ve bayrağı bugünkü Rusya Federasyonu tarafından boşuna kullanılmamıştır. BDT'da askeri yapılanma gündeme geldiğinde, merkezi askeri komutanlığın Rusya'da olmasına ve bütün cumhuriyetlerin merkezi komutanlığın kararlarına uyması istenmişti. Yani Kazakistan'ın deyimiyle "her şey eskisinin kötü bir kopyası" durumuna getirilmiştir.

Gürcistan üzerine oynanan oyunlar çok daha çirkin ve gelecekte Rusya merkezli emperyalist odağın izleyeceği yeni politika hakkında da ip uçları vermektediri. BDT içinde yer almak istemeyen Gürcistan lideri Zwiyad Gamsahurdi'ye karşı ayaklandırılan güçler bizzat eski KGB ve Rusya tarafından kışkırtılmıştır. Çokca halkın liderini kendisi seçmelidir diyenler. Gürcistan'da halkın iradesine saygı göstermeden darbeci geleneklerini sürdüregelmektedirler. Ordunun bizzat devreye girmesiyle uzaklaştırılan Z.Gamsahurdi taraftarlarına karşı da gösterilen baskı ve terör BDT girmek istememenin bedelidir. Görünen o ki, (belki de yazı yayınlanmadan) Gürcistan yönetimini devralan "askeri komite" kısa zamanda BDT giriş başvurusu yapacak ve istenen "yeniden yapılanma" tamamlanmış olur.

BDT'nin oluşumunda bizi

doğrulayacak biçimde gerçekleşmiştir. Özellikle iktisadi alanda güçlü tutulan üç Slav Cumhuriyetinin kendi aralarında yaptıkları gizli toplantıların sonucu alınan kararlar diğer cumhuriyetlere dayatılmıştır. Baltık ülkelerinin dışında sağlanan bu birliğin uzun süre kalıp kalmayacağı ise başka bir sorudur.

Başta Rusya olmak üzere Ukrayna ve Beyaz Rusya'da fiyatların serbest bırakılmasıyla başlayan pahalılık uzun yıllar sosyalist kazanımlarla sağlanmış refahın birden bire sona ermesini beraberinde getireceğinden, halkın öfkesinin "muhafazakar"larla birleşip yeni sorunlar yaratacaktır. Türkiye'nin üzerinden Trans-Kafkasya'da ABD için sahnelenen oyunların da yeni bir iç çelişki yaratması kaçınılmaz olacaktır.

Rusya'nın RSE'nin devamı olarak sahneye çıkması yer kürede yeni güç odaklarının ve bloklaşmaların başlangıcı olacaktır. Rusya'nın ABD ile çelişkisinin Özellikle Kafkasya'da odaklaşmaya başlaması, BAB oluşumunun ABD ile Ortadoğu('da çatışması ve Uzak-Asya'da Japon merkezli yeni oluşumun ABD ve BAB ile çelişmesi, görece "barış sürecinin" sona ermek üzere olduğunu göstermektedir. Hızla silahlanma ve emperyalist komplolar gelecekte tekrar "güncel" olacaktır.

Avrupa Birliği ve Yeni Askeri Blok Olarak BAB

RSE'nin çöküşüyle birlikte çoğunluğu NATO içinde yer almış ve ABD çıkarları bir ABD önderliğini zorunlu kılan Avrupalı emperyalist güçlerin ABD ile çelişkisi ve tek tek aralarındaki çelişkileri de hızla gün yüzüne çıktı. Özelikle D.Almanya'nın Batı Almanya'ya peşkeş çekilmesiyle güçlü emperyalist bir ülke haline gelen Almanya'nın RSE'den boşalan pazarları yutması onu ABD ile açıktan karış karşıya getirdi. Uzun bir süredir Fransa ve Almanya arasında oluşumuna çalışılan Ortak Askeri güçte böylece daha somut bir biçim alarak ABD'nin karşısında boy göstermeye başladı. ABD'nin Körfezi kuşatarak bir anlamda batılı emperyalist güçlerin enerji gereksinmesini denetlemesi ve özellikle Irak'taki Almanya'nın çıkarlarını baltalamaya başlaması Almanya'yı daha aktif bir politik hat izlemeye zorladı.

Almanya ve Fransa merkezli BAB oluşumu hızla pratikleşmeye ve genişlemeye dönüştü. AT içinde uzun süredir Fransa ve Almanya ile çelişkili bir politika izleyen İngiltere'nin ABD ile ortak hareket etmesi AT içinde İngiltere'nin dışlanmasını bile gündeme getirdi. Parasal birliğin sağlanması, sınırların kaldırılması ve daha da önemlisi askeri birliğin NATO alternatifi olarak açıktan kurulması gelecekte ABD ile batılı emperyalist güçlerin çıkar çelişmelerini kızıştıracaktır.

Almanya, Balkanlarda da yeni oyunlar tezgahlamaktadır. Yugoslavya'nın bölünmesini teşfik etmesi, Slovenya'yı ve Hırvatistan'ı açıktan desteklemesi, ikinci dünya savaşı öncesi Almanya'nın bu bölgedeki izlediği politikayı hatırlatmaktadır. Büyük Almanya imparatorluğunun sınırlarını Hırvatistan'a kadar çizen Almanya emperyalistleri, Ortadoğu'da ABD'nin manevra üstünlüğünü kösteklemek için "Kürt dostu" kozunu oynamaya başladı. Kürt hamiliğini ABD'nin elinden alarak bölgede bir üst oluşturmayı hedefleyen Almanya'nın böylece hem Ortadoğu'da etkinliği artacak ve hem de Kafkasya'da Türkiye üzerinden planlanan ABD oyunlarını bozması kolaylaşakcaktır. Türkiye ile giderek seretleşmeye Dönüşen ilişkisi bu hamlesinin ürünüdür. Almanya'nın İngiltere ile çelişkisi, iktisaden güçsüz İngiltere'nin Almanya karşısında gerilemesinden ötürü ABD'ye yaslanmasından kaynaklanmaktadır. İngiltere'nin çıkarları onun ABD ile ortak hareket etmesiyle korunmaktadır. Körfez savaşı sırasında aktifliği diğer batılı emperyalist güçlereden daha çok göze çarpması bunun bir sonucuydu.

Fransa, Almanya ile genelde ortak hareket etmektedir. Ortak askeri oluşumun Mitterand tarafından formüle edilmesi bunun bir göstergesidir. Fransa askeri alanda da halen önemli emperyalist bir güçtür. Afrika'daki bir çok sömürgenin eski ve yeni sahibi oluşu, bir çok alanda askeri üslerin sahibi oluşu, Fransa'nın ortak askeri oluşum önerisinin kabulünü kolaylaştırmıştır. Ancak, Fransa Almanya'nın aksine körfezde aktif askeri bir rolü üstlenmiştir. Bunun nedeni, Almanya'nın aksine bölgede Fransız nüfus alanlarının daha geniş olmasıdır. Diğer yandan, Fransa bölgede ABD'nin yalnız hareket etmesinin ABD'yi güçlendireceğini gördüğünden, elde edilecek ganimetin ortak paylaşılmasına çalışmıştır. Fransa, blok içinde Ingiltere-ABD birlikteliğine karşı Almanya ile ortak hareket etmektedir. Şimdilik Almanya ile çelişkisi geri planda kalmıştır.

Blokun diğer ülkelerinden İtalya, şimdilik Almanya ve Fransa ile BAB oluşumu içinde yer almaktadır. Askeri alanda güçlü olması şimdilik ona üçüncülük sağlamış durumda. Her ne kadar önemli sanayi yapısına sahipse de bir çok kararın alınmasında geri planda kalmaktadır.

Japonya, ikinci paylaşım savaşındaki yenilginin yaralarını hızla sararak tekrar paylaşım sofrasında yer alan Uzak Doğu'nun güçlü emperyalist ülkesidir. Elektronik sanayisinin tartışılmaz efendisi konumundadır. Bölgedeki bir çok ülkede önemli iktisadi yatırımların da sahibidir. Güçlü ekonomisinin yanı sıra askeri alanda da önemli adımlar atması gelecekte onun Uzak Asya'da önemli emperyalist bir odağın merkezi olacağını gösteriyor. ABD ile ekonomik çatışmasından doğan önemli çelişkileri mevcut. ABD Japonya'nın üstün teknolojik gücü karşısında pazarlarda önemli ölçüde gerilemiştir. Japonya petrol ihtiyacının çok büyük bir kısmını körfez ülkelerinden karşıladığı için bölgenin ABD atarfından denetlenmesinden rahatsızdır. ABD-Batı blokunun çelişmesi onu şimdilik geri palanda tutmaktadır. K.Kore tarafından savunulan "Asya Asyalılarındır" görüşlerine sıcak bakmaktadırlar. Eğer gelişmeler bu seyirde devam ederse, pek yakında askeri ve ekonomik olarak Uzak-Asya'da Japon merkezli yeni bir emperyalist güç odağı doğacaktır.

Devrimin Fırtına Merkezleri ve Devrimci Oluşumlar:

Doğası gereği devrimci durumun sürekli ve gelişkin olduğu ülkeler, emperyalist mali sermayenin pençesinde inim inim inleyen sömürge ve yarı sömürge ülkeleridir. İktisadi gerilik nedeniyle üst yapıda şekillenen politik yapılanmanın sürekli faşizm oluşu, bu ülkelerde halk kesimlerinin büyük bir kesimini düzen karşıtı aktivitenin içine itmektedir. Böylesine devrimci bir potansiyele sahip ülkelerde devrimci duruma paralel örgütlenmeler güçlü olsalar da, önderliklerini çoğu yerde küçük burjuva ve reformist

kanatlar yapmaktadırlar. Onlar da niteliklerinden dolayı son zamanlarda "barış sürecine" ayak uydurarak, "yönetimin bütün kademelerinde söz hakkına" sahip olmanın "görüşmelerini yapmaktadırlar.

Latin Amerika

ABD'nin bu "arka bahçesi" uzun yıllar devrimci durumun merkezi olma özelliğini koruyageldi. Genelde Che Gueracı küçük burjuva önderlikler devrimci gelişmelere damgasını vuruyordu. Bir çok ülkede önemli mevzilerin kazanarak iktidara alternatif güç gösterildiler.Ancak, karakterlerine damgasını vuran pragmatizm ve egemen güçlerle uzlaşma, bugün hemen hemen hepsinin yok olmasıyla sonuçlanmıştır. RSE'ne bel bağlayan bu gruplar Gorbaçov'un estirdiği rüzgarların yönünde hareket ederek egemen güçlerin kucağına oturdular.

İlk "barış sürecine uyan" Kolombiya'daki M-19 Gerillaları, merkezi yönetimle yaptıkları uzlaşma sonucu seçimlere ve parlamentoya katılma karşılığında silahlarını teslim ederek silindiler. Uzun yıllar (K.burjuva çizgide olsalar da) yürütülen mücadelenin kazanımları böylece bir gecede egemen güçlere peşkeş çekildi. Peşinden, "demokratik"liğini kanıtlamak isteyen Nikaragua'daki Sandinistalar ABD'nin dümen suyunda yürüyen Comoro kliğine ellerindeki iktidarı teslim ettiler. "Serbet seçimlerde halkın güvenini tazeleme" adına kan dökülerek alınan iktidar "hayal-i hüsran" içinde sahiplerine iade edildi. Sosyalist enternasyonalin toplantısında Ortega pişkince Nikaragua'daki Sandinistaların demokratlığını övüyordu. J.Carter'in gözetiminde emperyalist güçlerin arenasında oynayan "demokrasi" oyununda Sandinistaların aleyhine sonuçlanarak iktidar "pisi pisine" elden gitti. Castro'nun meydanlardaki destek örgütleri de para etmemişti. Şimdi de, tarihsel misyonunu sona erdirme sırası El-Salvador'daki FMLN örgütüne gelmiş bulunuyor. Bir dizi "barış görüşme"lerinin ardından onlar da kardeşlerine ayak uydurarak "mevcut yönetimi paylaşma ve vatandaşlık hakları" uğruna silahlarını teslim etme hazırlığındalar. Pentagon etiketli ve papazlar onaylı oyunun son perdesi El-Salvador'da kapanmak üzere. Bölgenin diğer ülkelerinden Bolivya'da da durum aynısı. Bolivar'ın anısını yaşatmanın bedeli bugün ihanetle eşleşmiş durumda.

Ancak, emperyalist dış güçlerin ve ülkedeki egemen güçlerin yoğun saldırı ve komplo girişimlerine rağmen giderek güçlenen PKP bölgedeki yanan kızıl bir meşale. M-L/MZD biliminin kızıl güzergahında iktidar yürüyüşünü inançla sürdüren Gonzalo önderliğindeki PKP, hem nitelik ve hem de nicelik olarak bölgedeki en büyük komünist güç. Ant dağlarının doruklarında yanan kızıl meşaleler ve devrimin zafer nidaları bugün Lima varoşlarında yankılanarak Peru halkına umut ve güven veriyor. PKP'nin bu gücü aynı zamanda "Marksizm-Leninizm öldü." ve "Mao hiç bir zaman komünist olmadı gibi, Çin'de de hiç bir zaman sosyalizm olmadı" diyenlerin suratına inen bir şamardır. Enver Hoca'nın "sosyalistleri" ve "amansız Stalin'cileri bir bir "serbest seçimlerle" tarih sahnesinden silinirken, "Yaşasın Marksizm-Leninizm ve Maoizim" şiarlarını kendisine rehber edinen PKP halk iktidarının kurucu gücü olarak Peru halkının yüreğinde kök salıyor. O, aynı zamanda ezilen dünyanın mazlum halklarının günümüzdeki kurtuluş rehberliğini de yapıyor.

Küba'ya gelince, modern revizyonist alaşımlı Che Gueracı çizginin ayakta kalmaya çalışan yegane kalesi. Uzun yıllar RSE'nin ileri bir karakolu işleviyle modern-revizyonist Rus bürokrat burjuvazisi tarafından korunan bu ülke, RSE'nin pes etmesiyle kendisini bir anda büyük iktisadi ve siyasi krizin içinde bulmuştur. Her ne kadar "sosyalizmden dönmeyeceğiz" deniyorsa da dünyadaki konjektürel gelişmenin bugünkü boyutu ve önderliğin niteliği bunun kısa vadeli bir "kükreyiş" olduğunu gösteriyor. Püro ve şeker kamışıyla ayakta durdurulmaya çalışılan ekonominin nasıl ayakta kalabileceği ise başka bir soru işareti.

Afrika

Bir çoğu ikinci paylaşım savaşı sonrasında kurulmuş ülkelerin üzerinde yer aldığı yer kürenin bu parçasında devrimci ve komünist örgütlenmelerin önemli güçleri önemli bir güç kaybına uğramışlardır. BPKD'nin yarattığı fırtınanın ardından kurulan bir çok Parti ve örgütlenme UTH içindeki ayrılıklardan etkilenerek ya küçülmüşler ya da RSE'nin güdümünde silinmişlerdir. Angola, Mozambik, Zimbabve, Cezayir ve Güney Afrika bölgedeki önemli fırtınaların merkezleriydi. RSE'nin direktifleriyle bölgedeki Küba askerlerinin yardımları sayesinde iktidarı ele geçiren Angola kurtuluş örgütü halen iktidardadır. Gorbaçov'un "glastnos"una ayak uydurarak Küba askerlerinin G.Afrika Cumhuriyeti ile yapılan anlaşma sonucu ülkeden ayrılmasının ertesinde UNİTA'nın da içinde yer aldığı "ulusal uzlaşma komitesi" ile ülke yönetilmektedir. Zimbabve Robert Mogabenin önderliğindeki "Marksist" önderliğini İngiliz'lerin desteğindeki muhalefetle paylaşmaya hazırlanıyor. G.Afrika'da uzun yıllar yürütülen ırkçı faşist Aparheit politikasına meydan okumuş Afrika Ulusal Kongresi (ANC) Mandela'nın serbest bırakılmasıyla barışçı bir siyasetin içine gömülmüştür. Mobuta adlı papazın direktiflerine ayak uyduracak kadar "barışçı" olmaya çalışan ANC, "Afrika'nın Gorbatçov'u" D.Cleark kliğince örgütlenen gerici siyah İNKATa hareketinin saldırılarıyla iyice sinmiştir. Yapılacak "ilk özgür seçimlerde" muhtemelen parlamento koltuğuna oturacak Mandela'nın direktifiyle ANC'de tarihe karışacaktır.

Uzun yıllar, Cezayir yönetimiyle öğünen K.burjuva örgütlülükleri, son seçimlerin ertesindeki islami hareketin zaferiyle şaşkına dönmüşlerdir. Fransız emperyalistlerine karşı verilen mücadeleyle kazanılan iktidar, izlediği yanlış siyasi ve iktisadi politika sayesinde bugün tamamen kitle desteğinden yoksun iktidar koltuğundaki bir azınlık olarak kalmışlardır. Ordunun desteğiyle korunmak istenen "laik" düzen, görünen o ki, yakında yerini cüppelilere bırakacak.

Asya

Emperyalist zincirin önemli ölçülerde kırıldığı Dünyanın bu bölgesinde, 17 Ekim devriminin ülkesi SB ve Mao Zedung önderliğindeki Çin'in varlığı, emperyalist ablukaya karşı mücadele yürüten bölge halklarına önemli avantajlar sağlamıştı. Vietnam, Kampuçya, Laos,K.Kore ve Tibet gibi ülkeler bir bir ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleriyle emperyalizme önemli darbeler vurdular. UKH içinde beliren görüş ayrılıklarının ML ve revizyonnistlerin kamplara bölünmesiyle sonuçlanınca Çin önderliğindeki Marksistler Kampuçya'da et-

kinlik sağlayabildiler. Diğer ülkelerin tümü RSE'nin safında yer aldı. 78 yılında Kampuçya'nın da RSE'nin güdümündeki Vietnam tarafından işgal edilmesi ve Çin'deki bilinen karşı-devrimci darbeyle Marksistlerin iktidardan uzaklaştırılması, bölge ülkelerini tekrar emperyalizmin birer pazarı haline getirdi.

Bugün bölgedeki durum şudur; Çin başlayan öğrenci eylemlerinin ardından yönetimde göz boyama değişikliğine gitti. Teng-Sio Pin'in tasfiyesi ardından iktidara getirilen "sertlik yanlısı" (her ne anlama geliyorsa) Li-Pen, revizyonist çıkmazlarını gizleme gereğiyle "marksizme yöneliş" gibi bir rota çizmeye başladı. İktisaden güçsüz yapısıyla RSE gibi palazlanmayan Çin bürokrat burjuvazisinin bu manevrası, hem içteki muhalefeti susturmaya ve hem de Çin'in bugünkü yapısıyla ancak kendi isteklerine cevap vereceğini gördüğünden "sosyalizmden dönmeyeceğiz" yeminleri etmeye başladı. Ancak, enflasyon, rüşvet, fuhuş ve yolsuzluk gibi kapitalizmin hastalıkları yapıyı ciddi derecede tehdit eder boyutlara ulaşmıştır. "Serbest pazar ekonomisi" sayesinde işsizlik diz boyu artmış, sosyalist dönemden kalma yerli üretim durma noktasına gelmiş ve teşfik edilen tüketim alışkanlığı sayesinde ülke emperyalizmin önemli pazarı haline sokulmuştur. Çin bürokrat burjuvazisi, gelişmelerin seyrine paralel tipik yarı sömürgelerdeki komprador burjuvaziye dönüşür. "Radikal reform"lara yönelmemesinin nedeni iktisaden güçsüzlüğünün ürünü olarak iktidar koltuğunda faşist cebirle durmak zorunda kalışıdır.

K.Kore'de, Kim-İl Sun hanedanlığı RSE'nin çöküşüyle birlikte G.Kore üzerinden kendisine yönelen ABD emperyalistlerini bir taraf etmek için "Asya Asyalılarındır" şiarıyla Japon emperyalistlerine yaslanmaya yönelmiştir. Uzun yıllar "ortada kalma politikası" ile ML ve modern-revizyonizm arasındaki ideolojik çatışmayı "idare eden" tutumu sonunda giderek hanedanlık yönetimine sürüklemiş ve bugün Kim-Il Sun kendisinden sonra iktidara oğlunun getirilmesi için anayasal zorunluluğu Partiye kabul ettirmiştir.

Vietnam, Yanke emperyalizmine karşı yürüttüğü mücadeleyle halkların gönlünde efsanevi bir taht kuran bu ülke, Giap önderliğinde RSE'nin güdümüne girmiş ve onun bölgedeki çıkarlarının jandarmalığını yapmıştır. Askeri gücünü önemli ölçüde bölge halklarını RSE'nin güdümüne sokma amacıyla kullanan Veitnam, 1978 yılında Kampuçya'daki DHİ'na yönelik işgal saldırısıyla görevini yerine getirmiştir. RSE'nin bugünkü çöküntüsü ardından iktisadi krizin içine düşen Vietnam yönetimi K.Kore'de olduğu gibi, Japon emperyalistleiri başta olmak üzere batılı emperyalist güçlerin kucağına oturmuştur.

Kampuçya, bölgedeki "istikrarsızlığın başı" konumunu "barış görüşmelerine" rağmen sürdürmektedir. Pol-Pot önderliğinde Kızıl-Kmerler'in DHİ'ni inşa etme sürecindeki hatalarından yararlanan ülkedeki RSE güdümündeki muhalefetinde yardımıyla ülke 1978 yılında Vietnam'lı sosyal-faşistler tarafından işgal edildi. "Pol-Pot terörüne karşı" demokrasi maskesiyle "kardeş Kampuçya halkını kurtarmaya gelen" sosyal-faşistler, Pol-Pot'u iktidardan uzaklaştırıp yerine RSE güdümünde kukla "demokrat" bir yönetimi iktidar koltuğuna oturttular. Ancak, Kızıl-Kmerler bu oldu bittiye boyun eğmeden uzun silahlı bir mücadeleyi başlattılar. 1989 yılında gündeme gelen "barış görüşmelerinde" Kızıl-Kmer hareketini tasfiye etmek için birleşen emperyalist güçler, hareketin Kampuçya halkı için kök salması karşısında geri adım atmak zorunda kaldılar. Bugün halen yürütülen "barış görüşmeleri" sonuçlanmış değildir. Vietnam'ın desteğini çekmesiyle yıkılacağını anlayan mevcut kukla yönetim, "iktidara ortak olma" manevrasıyla ucuz kurtulmanın peşinde. Hatalarına rağmen Kızıl-Kmer hareketi marksisttir. Bölgedeki kitle destekli önemli siyasal bir güçtür. Gelişmeler, Kızıl-Kmer hareketinin iktidara gelmesinin yakın olduğunu göstermektedir. Çin'in güdümünde oldukları konusundaki eleştirilerde doğru değildir. Çin yapılan görüşmelerde Kızıl-Kmer hareketini tasfiye etmeye yönelmiş ve ondan desteğini çektiğini açıkça belirtmiştir.

Filipinler, ABD emperyalizminin bölgedeki askeri üssü konumundaki bu ülkede FKP önderliğinde mücadele yürüten Yeni Halk Ordusu (NPA) kitle destekli önemli bir güçtür. Markos'un gitmesiyle "demokrasiyi getiren melek" Aqino'nun seçimlere ilişkin manevrasına zemin hazırlama hatasına düşmelerine rağmen, M-L/MZD'den etkilenmeleri onları olumluluğa yöneltmiştir. 35 bin kişilik gerilla ordusuyla ülkedeki tek iktidar alternatif güçtür. Ülkenin doğusundaki müslüman MORO hareketinin M-L olmayla hiç bir ilişkisi yoktur. Libya tarafından finanse edilen bu örgütün gücü iktidarı alacak düzeyde değildir. Zaman zaman mevcut yönetime karşı olduğundan dolayı NPA'yı desteklemesi belirleyici değildir.

Bölgenin diğer bir gerilla örgütü ise Tamil Kurtuluş Kaplanlarıdır. (ELAM) milliyetçi bir örgüt Sri-Lanka'da uzun bir süredir mücadele yürütüyor. Hindistan'ın Tamil eyaletinde de önemli bir kitle desteği bulunuyor. 1988 yılında Hindistan askerlerinin Sri-Lanka yönetimiyle işbirliği ederek yürütükleri soy kırımda binlerce tamil köylüsü ve gerilla katledildi. Büyük bir darbe yiyen örgüt daha sonra tekrar toparlanarak faaliyetini sürdürdü. Dar bakış açılı milliyetçi bir örgüttür. Bu anlamda da onun desteklenmesi gereken yönü ulusal kurtuluş mücadelesi yürütüyor olmasıdır. M-L siyasal bir hatta sahip olmadığı gibi, milli burjuvazinin karekterinden kaynaklanan bir saldırganlıkla M-L düşüncelere pek sıcak bakmıyor. Uzun vadede mücadeleyi yürütüp yürütmeyeceği ise, konjektürel gelişmelere ve hareket içinde güçlenecek M-L güçlere bağlıdır.

(Sürecek)

İKK'YI OKU-OKUT

PARTİMİZİN KÜRDİSTAN BÖLGE KOMİTESİ FAALİYET ALANLARINDAN BAZI İLLERDE MUHTARLARA GÖNDERDİĞİ YAZIYI OLDUĞU GİBİ BURAYA AKTARIYORUZ.

....İL'İ

..... MUHTARLIĞINA

Yıllarca sömürü cenderesi içinde tutulup, her türlü haksızlığa maruz bırakılmış, faşizmin barbar ve canice saldırılarından nasibini alan sizler; emeğinizi gasp eden, sizleri iliklerinize kadar soyan, bu kan emici zorbaların düzenine karşı, isyan etmenizin zamanı gelmişte geçmiştir bile.

Partimiz TKP/ML, patron-ağa düzenine karşı ilan ettiği savaşta, gücünüzü siz yoksul köylülerden almakta, size dayanmakta ve güvenmektedir. İlan edilen savaş; ezilen, horlanan, baskı gören halkların ve ulusların sefil bir yaşamdan kurtulma mücadelesidir.

Dolayısıyla, sizlerin feodal-burjuvazinin kurumlarında yer almanız, onların sömürücü düzenine karşı olmayacağınız onlamına gelmez. Tam tersine, o kurumlarda yer alanların, kendi yaşam pratiklerinden öğrenerek, onun varlığına karşı durmak zorundadırlar.

Diyoruz ki; "Derdimiz ortaktır. Derdimize çare ancak; elele vermekle bulunur. Kan emici zorbalara karşı, elele, omuz omuza, hayatın her alanında, dayanışma içinde mücadelemizi geliştirmek için TKP/ML önderliğinde saflarımızı sıklaştırıp, savaş gücümüzü birleştirmeliyiz. Bundan ötürü; yoksulların sofrasındaki tuza dahi göz koyan sömürücülerin, ekonomikalanda da çökertmek için mücadele etmeliyiz.

Faşist T.C. Devletinin resmi politikalarından biri de, köylülere ait doğal zenginlikleri sömürmektir. Tüm tasarruf hakkı size ait olan meralarınızın satışı bunlardan biridir. İhale yolu ile zoraki ve kendi kontrolü altında sattırıp, paraları bankalarına yatırıp, vergi, kesinti, işletme vb. adlarla sömürdüğü yetmiyormuş gibi, köylülülere iade edilen paraların da -bunların ne zorluklarla geri alındığı bilglilerinizdahilinde- sanki kendi iyi niyet ve yardımlarıymış gibi, göstermektedirler.

Bu durumda; -kısmen de olsa- sömürüyü en aza indirebilmek için ihale ile satılan meraların fiatı düşük gösterilmeli, ihale dışındaki paralar köy halkı ile birlikte konuşularak, halkın çıkarı için en iyi bir şekilde değerlendirilmesi sağlanmalıdır. Köyün yoksullarına yardım olarak dağıtılacağı gibi, köylülerin yararına kollektif bir şekilde kullanılmalıdır. (Örneğin; yol, sağlık, su vb. gibi ihtiyaçların karşılanmasında kullanılabilinir.)

Kuruluşundan şimdiye kadar, Partimiz TKP/ML, sınıf mücadelesine önderlik edebilmek için, tümüyle kendi gücüne yani siz yoksullara dayanmaktadır. Alınan maddi desteğin tekrar sizin çıkarınız için harcandığına inancınız tam olmalıdır. Alınan bağışlar, toplam miktar olarak halka açıklanmaktadır. Sizden alınan bağışların neye harcandığını sormanızda tamamiyle hakkınızdır. Bu vesileyle, Partimiz TKP/ML ve Bölge organımız olan Kürdistan Bölge Komitesi, sizden ve sizin çıkarınız için satılan meradan (dağdan) alınan paranın belli bir miktarını bağış olarak bölge organımıza vermenizi talep etmektedir. Bu konuda gerekli duyarlılığı göstereceğinize inancımız tamdır.

Diğer örgütler (PKK-DABK) sizden bağış istemeye geldiklerinde, size gönderdiğimiz TKP/ML/KBK imzalı mektubu göstererek, bağışın Partimiz TKP/ML'ye verildiği söylenmelidir.

Bağışlar köy halkı tarafından görüşülerek, karara bağlanmalı, bağış olarak verilecek paralar köy muhtarında kalmalı, biz uğradığımızda bize verilmelidir.

Verilen bağış korku ve tedirginlikten dolayı değil, gönül rahatlığına dayalı olarak verilmelidir.

Saygılarımızla

TKP/M-L/KBK

(Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist

Kürdistan Bölge Komitesi)

MÜCADELE ALANLARINDAN

HABERLER

GERİLLALARIMIZ PALU VE MAZGİRT'TE DÜŞMANA KAYIP VERDİRDİ, BEŞ GERİLLAMIZ ŞEHİT DÜŞTÜ

Değerli Yoldaşlar,

Tarih 28 Mayıs, Saat. 12.30, Yer Palu Örgülü-Umutkaya civarı.

Düşman, Partimizin önderliğinde gerilla savaşının gelişip, güçlendiğini ve yeni gerilla bölgeleri oluşturma, genişletip, genelleşme perspektifiyle hareket ettiğini duyunca çılgına dönüyor ve daha da pervasızlaşıyordu. Çünkü, düşmanın hesabı ve taktiği tutmuyordu. Düşman Gerilla Savaşını bir alanda tutma zamanla da boğma ve yok etme planları boşa çıkıyordu. Yeni açılınan bölgelerde ajan-ihbarcı ağını harekete geçiriyor halkı dayak ve işkenceye maruz bırakıyor ama yine de hedefine ulaşamıyordu. Bütün bu uygulamalara rağmen gerilla bölgelerinde halk Partimize desteğini esirgemiyor, evini açıyor, katılıyor, bilgi veriyor, milislik yapıyor, kısacası tek kelimeyle elinden gelen çabayı esirgemiyor, onu kendi ordusu, kendinden biri, bir parçası olarak görüyor ve ona göre davranmaktadır.

Düşman, Kürdistan'ın özellikle de Dersim'in neredeyse her yüksek dağlık ve ormanlık dağına yaptırdığı karakol ve destek güçleriyle, gelişen ulusal ve sosyal mücadeleyi başından bertaraf etmeyi planlamaktaysa da, her gün gelişip güçlenen ve yayılan gerilla savaşı karşısında aczе düşmekte, acizleştikçe de saldırmakta, saldırdıkça da bataklığa daha da gömülmektedir. Gerilla bölgeleri kelimenin gerçek anlamıyla açık hapishaneye çevirmeye, neredeyse kişi başına 4-5 asker ve kolluk kuvveti düşecek şekilde yığınak yapmaktadır."Yeni Dersimler yaratma" şiarıyla hareket eden Partimiz tespit ettiği gerilla bölgelerine bahar atılımıyla, gerilla birlikleri sevketti. Gerilla bölgesine ulaşıp,faaliyete başladıktan kısa süre sonra da düşman ajan-ihbarcı ağını sıkı çalıştırmaya başladı. Gündüzleri gerilla birliğimizin konaklama yerini tespit etmek için avcı süsü verilmiş niteliksiz adamlarını dağ ve ormanlık alanlara gönderip bilgi almaya çalışıyordu.

Gerilla birliğimizin ihbarı bu şekilde düşmana ulaşmıştı. Düşman harekete geçip büyük güçlerle dört koldan kamp yerini çembere alıyordu. Bunu farkeden gerilla birliğimiz hemen derlenip, toparlanıp mevzilendiler. Evet, iki ordu karşı karşıya gelmişti. Çatışma kaçınılmaz olmuştu ve saatlerimiz 12.30'u gösterdiğinde silahlar patladı. Düşmanın amacı muharebeyi hemen so-

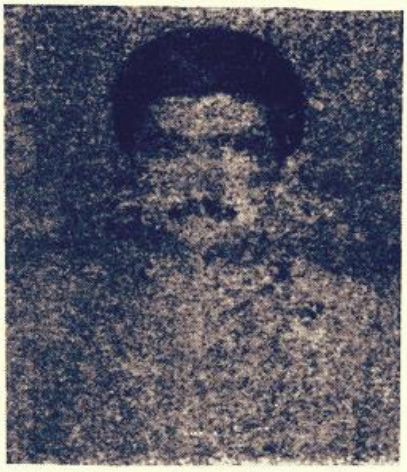

NAKİ GÖKSU

nuçlandırmak, gerillalarımızın amacı ise, akşama kadar uzatmaktır. Her iki ordunun da amacı, ".... kendi kuvvetlerini korumak ve düşmanın kuvvetini yok etmek için her türlü çabayı göstermektir.". Düşman adım adım çemberi daraltıyor, yoldaşlarımız ise, düşmanı yaklaştırmamaya ve tepeleri elde tutmaya çalışıyordu.

Çatışma öyle şiddetliydi ki, kurşunlar yağmur gibi mevzileri dövmeye başlamıştı. Çok kısa aralarda ateş üstünlüğünü ele geçirip, mevzi değiştirmek, kademeli olarak hakim noktalara yerleşmek gerekiyor. Düşman, gerilla birliğimizin moralini bozmaya çalışırken yoldaşlarımız ".... Yaşasın Partimiz, Yaşasın Ordumuz" şiarlarıyla cevap veriyorlardı. Çatışma uzadıkça düşman acizleşiyor ateş hattını ve mevzileri kurşun seline çeviriyordu. Birliğimiz mermileri boşa harcamıyor, duruma göre hareket ediyordu.

Ve yoğun ateş hattında ilk şehidimiz Dersim'in sevgili DİLAN'ı kahpe kurşunlara hedef oluyordu. Yoğun ateş çemberine karşılık verip, DİLAN'ın silah ve kütüklüğü alındı. Genç yaşta, kısa süre önce mücadeleye katılmasına rağmen, mücadeleci, militan ruh, şevk ve coşkuyla ölümü kucakladı.

Çatışma tüm şiddetiyle devam ederken, düşman mevzilere yanaşamıyor bu yöndeki teşebbüsler ise geri püskürtülüyordu. Gelen komutla mevzi değiştirilirken, yoğun ateş çemberinde 17.30 civarında sevgili ADEM'imiz şehit düştü. Çatışma içerisinde slogan atarak haykıran, yoldaşlarına moral veren, coşturan ve çatışma içerisinde örnek tavır sergiledi. Şehitler mertebesine ulaştı.

Çatışma boyunca bir tepeyi sonuna kadar savunan düşmanın yoğun ateşi altında yoldaşlarına destek olan sloganlar atarak haykıran teslim ol çağrılarına "... ordumuza siz teslim olun, it sürüleri" deyip karşılık veren mermilerin tükenince yaralı şekilde ele geçen yoldaş KENAN'ımaz oracıkta, saat 18.00 civarında işkence edilip kurşuna dizildi. Beş aylık gerilla pratiği olmasına rağmen savaş sanatını kavradığı oranda pratiğe uygulayan değerli TİKKO savaşçısıydı.

Ve bir yürek daha susturuldu. Gerilla Birliğinin komutan yardımcısı, siyasi eğitimci Partimizin A.Ü. Dersim'in MEMO'su kahpe kurşunlara hedef oluyordu. Siyasi olarak uyanık, diğer yoldaşlara na-

zaran tecrübeli bir yyoldaştı. Çatışmadaki tavrı örnekti. Bir yıla yakın mücadele deneyimine sahipti. Gerilla bölgesine geldiğinde Pülümür'de ilk çatışmaya girdi, örnek tavır sergiledi. O şunu çok iyi biliyordu, savaşta disiplin, emir-komutanın, sevk ve idarenin ne kadar önemli olduğunun bilincindeydi. İlkeliydi.

Çatışma gece saat 21.00'e kadar devam etti. Savaşçılarımız son bir hamle yaparak çemberi yarıp çıktılar. Gerilla birliğimiz dört kayıp vererek çıkmıştı ama düşmana da ağır kapıylar verdirilmişti. Düşman kayıplarını vermediyse de aldığımız bilgilere göre, çok sayıda ölü ve yaralı olduğu bir gün sonra helikopterle Diyarbakır, Elazığ ve Tunceli'ye taşıdıkları bilinmektedir. Düşman bölgeye yanaşamadı. Havadan ve karadan bombalamaya devam etti. O kadar korkuyordu ki, şehitlerimize yanaşamıyordu. İkinci günün akşamı bölgeye girebildiler. Çatışmanın ve direnişin bölgede olumlu etkileri oldu. Kitlenin ileri kesimlerinde moralin yükselmesine, Parti ve Orduya olan güveni pekiştirdi. Çatışmadan çıkan yoldaşlar Mazgirt ve Karakoçan istikametine yöneldiler. On günlük bir yolculuktan sonra bölgeye ulaştılar. Düşmanda birliğin hareket yönünü tespit etmişti. Yığınak yapmaya başlamıştı.

Tarih 8 Haziran, Yer Mazgirt-Ataçınarı, İbrahim Mahmut Çevresi.

Kamp yerinde olan gerilla birliğimiz çevresinin sarıldığını görünce siperlerde mevzilendiler. Düşmanın yoğun ateşine karşı savaşçılarımız karşılık verdiler. Saatlerin erken oluşu (11.00) birliğimiz için bir dezavantajdı. Kamp yerine karşı siperlenmiş düşman yine çemberi adım adım daraltmayı, gerillayı bu çember içinde imha etmeyi düşünüyorsa da, gerillalarımız mevzilerine yanaştırmıyor, her teşebbüsü boşa çıkarıyordu.

Gerilla Birliğimiz muharebeyi akşama kadar sürdürdü, hiç kayıp vermemişti. Düşman elindeki bütün silahları, bomba, lav vb. kullanıyor ama yine susturamıyordu. Gerillalarımızın elindeki silahı. Akşam son saldırısını ve fırsatları değerlendiren savaşçılarımız çemberi yararak çıktılar. Yapılan sayımda bir yoldaşın birlikten ayrı düştüğü görüldü. Bulma yönündeki çabalar sonuç vermeyince, gerilla birliğimiz bölgenin dışına çıkmak zorunda kaldı. Kayıp olan sevgili ÜNAL'ımızdı.

Düşman ertesi gün sabah köpekler eşliğinde saldırıya geçti. Yoldaşımızın mermileri tükenmişti. Böyle olunca da çemberden çıkamadı ve kuytu bir yere gizlendi. Köpek, bomba ve lavlarla bölge yeniden tarandı. Bölgeyi kontrollerine o zaman almışlardı.

Düşman, yoldaşı sağ yakalamıştı. Hemen orda sorguya alıp, gerilla birliğimizin yerini öğrenmeye çalıştı. Fakat yoldaşımızın tavrı netti. Sır vermemek. Akşama kadar yapılan sorgu yetmeyince geç saatlere kadar devam etti. Tavrı yine netti. Bilmiyorum, tanımam, söylemem, bundan başka bir şey demiyordu. Yüzleştirmeye götürüldüğünde, karşısına getirilen köylü kadına "... bunu tanımıyorum, eğer tanıdığını söylüyorsa korkudan ve işkenceden dolayıdır". ÜNAL'ımızı işkenceye aldılar. Onun tavrı yine netti. Düşman çılgına dönmüştü, kollarını ve bacaklarını kırdılar. Tekrar sorduklarında yine kesin konuştu. Düşman çareyi kurşuna dizmekte buldu. Köylülere ".... bunu size bırakıyoruz, şimdi sizin olsun..." deyip gözdağı vermeyi de ihmal etmediler. ÜNAL'ımızda şehitler kervanına katıldı.

Birliğimiz bir kayıp vermesine rağmen düşman biri subay dört er ölü, 10'a yakında yaralı vermişti.

Bu muharebe, özellikle de ÜNAL'ımızın tavrı, bölgede geniş yankı ve sempati uyandırdı. Köylüler arasında "... küçük İbo..." diye şimdiden anılma şerefini kazandı.

Evet Yoldaşlar,

Bu durumlardan kısa süre sonra başka bir gerilla birliğimiz duruma müdahale edip, gelişmeleri kontrolüne almıştır.

Gerillalarımızın sergiledikleri tavır, moral ve cesaretleri Partimize ve halkımıza onur, düşmana ise korku salmıştır.

Onlar öldüler ama, bıraktıkları bayrağı yoldaşları devraldı.

Onlar öldüler ama, bizlere kavgada soğukkanlılığın, cesaretin eşi görülmemiş örneklerini miras bıraktılar.

Onlar, Partiye, Devrime, Halka inancın ve bağlılığın neleri yaratacağının emsalidirler.

*** Yaşasın Partimiz TKP/ML!**
*** Yaşasın Ordumuz TİKKO!**
*** Yaşasın Gerilla Mücadelemiz!**
*** Kahrolsun Komprador Patron-Ağa Devleti!**
*** Yaşasın Halk Savaşı!**
*** Palu-Mazgirt Şehitleri Ölümsüzdür!**
*** Memo, Kenan, Ünal, Adem, Dilan Yoldaşların Hesabını Soracağız.!**
*** Her Şey Gerilla Savaşı İçin!**

..... Nolu Mıntıka Komutanlığı
Siyasi Komiseri

PALU VE MAZGİRT ÇATIŞMASINDAN ÇIKARILMASI GEREKEN DERSLER:

Yoldaşlar,

Her saldırı ve K.saldırı durumlarından sonra, sağlıklı bir gözle eksiklik ve hataları görmek, olumlu yönlerini geliştirmek, düşmanın taktiğini, güçlü ve zayıf yanlarını tespit etmek bir sonraki hamle için çok önemlidir. Bunu yaparken de, kayıplarımız ve başarısızlığımız durumunda, paniğe kapılmak, rotayı şaşırmak, sağa çark etmek veya yanlış tespitlerde bulunma eğilimine düşmemek (çünkü, bunun güçlü zeminleri vardır) ve buna dikkat etmek gerekiyor. Diğer önemli bir nokta da zayıf ve başarısız yönlerimizi görmeyip, gücümüzü abartma, düşmanın güçlü yönlerini küçümseme şeklindeki sol eğilimdir.

Saldırı ve karşı saldırıda üstünlüğü ele geçirmek, ateş hattından yararlanmak, düşmanı geri çekilmeye zorlamak, ağır kayıplar verdirmek... Evet bunlar doğru bir politikaya, emir-komutaya sevk ve idareye bağlıdır.

- İşte çatışmada en önemli hata, emir-komutanın işlememesidir. Çkatışma içerisinde komutan savaşçıları sevk ve idare edemiyorsa, savaşçılarımız buna rağmen başarılı tavırlar sergileyip haykırmış-

larsa, bu savaşçılarımızın ruh halini ve moralini göstermektedir. Bu, çatışmada başarılıydık anlamında görülmemelidir. Çünkü, çatışmada her savaşçı kendi yeteneklerine göre, kavradığı ölçüde irade müdahalede bulunmuş, insiyatif tek elden değil bir çok elden gelişmiştir. Bilinmelidir ki, tek bir elden yönetilmeyen muharebe ve seferler başarısızlığı başından kabullenmiş demektir.

- İkinci önemli hata, konaklama (kamp) yerine avcı kılıklı avcı gelmekte, bir süre tutulduktan sonra, -komutan yardımcısının muhalefetine rağmen- Komutanın emriyle bırakılmasıdır. Şu gerçek herkes tarafından bilinmesine rağmen; gerilla birliğini gören yabancı bir şahıs, akşama kadar veya uygun bir saate kadar rehin tutulur. Fakat yoldaşlarımız bunu da yapmamış, ibarcının attığı zarfa gelinmiş ve salıverilmiştir. Bir buçuk saat sonra da çevre sarılıyor.

- Üçüncü önemli hata; nöbetçinin bölgeyi kontrol ve denetiminde tutacak şekilde konumlandırılmamasıdır.

İyi konumlandırma olsaydı;

1- Düşman önceden farkedilirdi.

2- Düşman bu denli yaklaştırılmadan stratejik noktalar tutulup, müdahele edilirdi.

3- Bölgeden düzenli bir şekilde geri çekilinebilinirdi.

Bütün bunlar nöbetçinin iyi konumlandırılmamasından ileri geliyor.

Güçlü bir şekilde şuna inanıyoruz ki, yukarıdaki eksik ve hatalar olmasaydı, çatışmada düşmana ağır kayıplar verdirilip, güçlerimiz korunabilirdi. Veya kayıp verilmeden geri çekilinebilinirdi. Kısacası, kayıplar bu denli olmazdı.

Komutan ve yardımcısı bir cephede çatışmada, savaşçılar ise bir başka hatta (cephede) olunca koordinasyon sağlanamamıştır. Yani cephedeki koordinasyon, komutanla savaşçılar, komutanla yardımcısı, komutanla komiser ve yine savaşçıların kendi aralarında koordinasyonu olmayınca üstünlük düşmana kaptırılmış olur.

Mazgirt'teki çatışmada ise yine aynı dağınık ortam devam etmiş, yukarıdaki eksik ve hatalar kendisini göstermiştir. Bu gibi durumlarda -Komutansız durumda- savaşçı yoldaşlar kendi aralarında bir komutan tayin etmeli, onun direktif ve emirlerine riyayet ederek savaşma yolunu seçmelidirler.

Bütün bunlar düşmanı küçümseme anlayışından ileri gelmektedir. Gerek mıntıka ve gerekse de alan olarak bu vb. dersleri özümseyip, merkezileştirip, Parti'ye özellikle de bölgedeki yoldaşlara iletmekte fayda görüyoruz.

Yoldaşça Selamlar.
.... Nolu Mıntıka Komutanlığı
Siyasi Komiseri

Kızıl siyasi iktidarlar için gerilla savaşını yaygınlaştırma, bununla birlikte yeni alanlara açılma faaliyeti içerisinde bulunan Partimiz ve önderliğindeki halk ordumuzun ve gerilla birliği yeni yeni yerleşmeye çalışması yüzünden zaman zaman faaliyet sürdürdüğü Erzincan bölgesinin merkeze bağlı 10-12 kilometre uzağında bulunan YAYLABAŞI karakoluna 13.10.1991 günü saat 23.00 sıralarında roketli bir saldırı düzenlemiş, bu saldırıda düşman kuvvetlerinden biri karakol komuta ölü olmak üzere iki asker de yaralanmıştır. Gerilla birliğimiz ise herhangi bir kayıp vermeden üst alanına çekilmeyi başarmıştır.

Belirlenen eylem yeri için eldeki istihbaratın yeterli düzeyde olmaması, var olan bilgilerin ise birbirlerini yadsıyan içerikte bulunması, hedefin üçüncü orduya çok yakın bir yerde olması, coğrafi durumun birliğin güvenliğini yeterli düzeyde sağlayabilecek bir yapıda bulunmaması, gerilla birliği üyelerinin yarıya yakınının yeni katılan savaşçılaradan oluşması ve çoğunluğunun şehirlerde dahi askeri eylem tecrübesi bulunmaması gibi önemli dezavantajlarına rağmen, bu eylem, Partimizin belirlediği merkezi görevin pratiğe uygulanması noktasında gösterilen çabaların bir ürünü olmak zorunluluğa dönüşmüştür. Merkezi görevin pratiğe uygulanmasında zorunluluğa düşülen bu eylem bundan sonraki eylemler içinde bir örnek, ileriye doğru atılmış önemli bir adım, bir dönemeçtir.

Gerillalarımız yukarıda sıralanan dezavantajlarına rağmen YAYLABAŞI Karakolunun 30 metre yakınına kadar sokulmuş ve burada konumlanmıştır. Daha önce belirlendiği şekilde görev yerlerine gitmek için beklenirken komuta tarafından konumlanma yerlerinin ve hedefin daha da netleştirilmesi araştırılmasına girilmiş, ancak bu sırada karakolda bulunan kurt köpekleri huzursuzlaşmış, buna bağlı olarak düşman güçleri ne olduğunu tam kavrayamamakla birlikte çevrede bir şeyler olduğunu sezinleyerek tertibat almaya yönelmiş, bu zamana kadar normal seyrinde ilerleyen eylem süreci, bu gelişmelere bağlı olarak yeni bir sürece girmiş, yeni tavırlar alınmak zorunda kalınmıştır.

Silah kamulaştırma ve karakol binasının imhası şeklinde planlanan ve uygulamaya geçilen eylem bu aşamadan sonra imha şeklinde dönüştürülmüş ve karakol roketle imhaya geçilmiştir. Ancak, düşmanın tertibat alması hem de tecrübesizlik yüzünden roket hedefine ulaşmamış ve eylem bir taciz eylemi düzeyinde kalmıştır. Roketin fırlatılmasıyla birlikte karakol binası ve mevzilenmeye çalışan düşman güçleri taranmaya başlanmış aynı zamanlarda düşman güçleri de makineli ve uçaksavarlarla karşı ateşe geçmiştir. Roketin hedefini bulmaması ve düşman güçlerinin yoğun makineli ateşine geçmesi yüzünden gerillalarımız çatışmayı fazla uzatmadan esasta düzenli bir şekilde üs alanına dönmüştür.

Beklemedikleri ve ummadıkları bir anda ve kendilerini çok güvenli sandıkları bir mekanda baskına uğrayan düşman güçleri neye uğradığını şaşırmış, bu şekilde makineli ve diğer silahlarla korkudan kudurmuş bir köpek gibi gelişigüzel mermi sıkarken, aynı zamanda merkezden eylemyerine yarım saatten kısa bir süre içinde panzer, tim, asker takviyesinde bulunarak gerillalarımızı çember içerisine almaya çalışmış, ancak başarılı olamamışlardır.

Eylemimiz istenilen ve amaçlanan hedefine ulaşmamasına, bir taciz eylemi düzeyinde kalmasına rağmen, merkezi görevin uygulanması için gösterilen çaba bakımından başarılı bir eylem olmuştur. Bu eylem aynı zamanda gerilla üyelerimizin tecrübe kazanması, eksik yönlerimizin açığa çıkarılması, ders ve tecrübe kazanılması yönünde önemli verilen sunmuştur.

Partimizin doğru bir şekilde tespit ettiği merkezi görevin uygulanması noktasında varolan eksikliklerine rağmen bu eylem bunların üstesinden gelmenin de bir aracı olmuş, objektif olarak böyle bir fonksiyon üstlenmiştir. Merkezi görevin uygulanması yönünde gösterilen ve daha fazla gösterilecek olan iradi çabalar olumsuzluklarında, eksik-

liklerinde, yanlışlıklarında daha kısa sürede giderilmesine hizmet edecektir.

Bu eylem Partimiz ve önderliğindeki halk ordusu üyelerinin politikayı yaratıcı bir tarzda hayata uygulamada ısrarlı, kararlı, sabırlı ve azimli olduklarının da bir göstergesidir. YAYLABAŞI Karakol eylemimiz diğer eylemler gibi yolumuzu açan ve daha fazla ışık sunacak olan bir eylem olarak hayat bulmuştur. Bu yüzden halk ordusunun gerilla birliği üyeleri bundan sonra da eserlerini kat kat arttırakcaklardır, arttırmalıdırlar.

Eylemimiz aynı zamanda uzun bir suskunluk döneminin parçalanması ve aşılması, halkın istemlerine yanıt verilmesi, güven sunulması, sempatilerinin kazanılması, gerillalarımızın şevklendirilmesi ve moral bulması, düşmana korku salınması bakımından önemli bir işleve sahip olmuştur. Eylem Partimiz ve önderliğindeki ordumuzun halka daha bir yakınlaşmanın ve giderek bütünleşmesinin de yolunu açıcıdır. Eylemimiz aynı zamanda sınıf bilinciyle donanmış militan bir ruha sahip insanlar olmamız gerektiğini, böyle olduğu taktirde üstesinden gelinmeyecek hiç bir zorunluğun giderilemeyecek, hiç bir eksiğin olmadığını göstermiştir. Kısacası, bu eylem yalnızca bir başlangıçtır. Elbetteki halk ordusunun gerilla birliği üyeleri olarak amacımız yalnızca eylem yapmak değil, bunu Partimizin doğru politikasıyla bütünleştirmek diyalektiğini özgülde de sağlamaktır. Ve biliyoruz ki eylemlerimiz süreklileştirilmezse tek tek eylemlerimiz fonksiyonunu oynayamayacaktır.Bundan sonra da silahlarımız siyasetimize hizmet edici şekilde ele alınacak ve bütün cephelerde bütün alanlarda düşmanın alın çatısına patlayacaktır.

*** Yaylabaşı Karakol Eylemimiz İlk Değil Son da Olmayacaktır!**

*** Partimizin Işıklı Yolunda Hergün Boyutlanarak Yükselen ve Yaygınlaşan Gerilla Savaşımız Hedefine Mutlaka ulaşacaktır!**

*** Yaşasın Partimiz TKP/ML ve Önderliğindeki Halk Ordusu TİKKO!**

*** Patron-Ağa Devletini Yıkacağız, Halk İktidarını Kuracağız!**

TİKKO .... BÖLGE KOMUTANLIĞI

BİR İHBARCI DAHA CEZALANDIRILDI

Faşist Türk Devleti, 38 Dersim isyanı gibi, gerilla savaşında da halk arasında satın aldığı niteliksiz unsurları kullanarak engellemek ve başarısızlığa uğratmak istiyor.

Fakat o şunu bilmelidir ki, bu savaş ne Dersim, ne Şeyh Sait isyanına ne de herhangi bir ulusal kurtuluş mücadelesine benzer. Bu savaş; M-L/MZD klavuzluğunda, Partimizin önderliğinde geliştiğinden, sosyal kurtuluşu hedeflediğinden yenilgiye uğraması, yer yer zayıflamasına rağmen imkansızdır.

Egemen sınıfların halk arasındaki uzantıları durumunda olan ajan-ihbarcı çetesi, durmadan palazlandırılmaya çalışılmakatır. Sosyal ve ulusal temelde gelişen gerilla savaşına esas darbeyi bu çete vurmaktadır. Doğal olarak bunlara karşı aktif bir mücadele yürütülmediği sürece kısa sürede önünün alınması zordur.

Partimiz şimdiye kadar devrimcilerin kanını emen bu asalak kesimlere karşı mücadeleyi sürdürdü ve sürdürmeye devam edecektir. İşte bunlara bir yenisi daha eklendi. Mazgirt'in Anbar köyünden Süleyman AKBAYIR 4-5 yıldır kaçak dolaşmaktaydı. 1986 yılında yaptığı ihbar sonucu iki PKK'lı öldürülmüştü. Yine aynı süre içerisinde yaptığı ihbar sonucu çatışma çakmış, kayıp verilmeden çıkılmıştır. Bunlar kenndi itiraflarıdır. Bundan sonra bölgeyi terkeden ihbarcı, kurtulacağını sanmıştı. Bilinmelidir ki, hiç bir ihbarcı cezasız kalmayacak, Partimizin ve devrimin adaletinden kurtulamayacaktır.

Bölgeye geldiği haberini alan gerilla birliğimiz, bir timi bu iş için ayırıp araştırma ve soruşturma görevini önüne koydu. Yaklaşık 10 gün sonra da ele geçirip sorguladı ve suçlarını itiraf etmiştir. 22 Haziran'da cezalandırıldı.

Sonuç olarak diyeceğimiz şudur;

Bölgedeki ihbarcı ve ajanların, Partimize sığınmalı ve işledikleri suçların hesabını vermelidirler.Her geçen gün aleyhlerine işlemektedir. Suçlarınıza yeni suçlar eklemekten vazgeçin. Sonunuzun Süleyman AKBAYIR gibi olmasını istemiyorsanız, bölgenizdeki en yakın gerilla birliğimize teslim olun.

Cezalandırılan ihbarcıların çevresine, bu yöne (yani ihbarcılığa yönelmedikleri sürece, dostlarımız olarak göreceğiz. Feodal etkilenmeleri bir tarafa bırakarak, dost, ahbap, baba, kardeş vb. bakımdan, eğer düşmanla çalışıyorsa, kendisine demokrat-devrimci diyen herkese görev ve sorumluluk düşüyor demektir.

*** Yaşasın Partimiz! * Yaşasın Ordumuz!**

*** Yaşasın Gerilla Savaşımız!**

*** Hiç Bir İhbarcı Cezasız Kalmayacaktır!**

TKP/ML-TİKKO... No'lu Mıntıka Komutanlığı - Siy. Komiseri

* Ümraniye'de önceki gece pusu kuran teröristlerin kalaşinkofla taradıkları ekip arabasında, Ümraniye Emniyet Amirliği Gece Ekipler Amiri Komiser Rıfat Kahraman bacağından yaralanırken, çatışmada vurulan iki kişiden Erol Kaban'ın yasadışı TİKKO üyesi ve saldırganlardan biri olduğu belirlendi.

Demir Öldü **Kaban TİKKO'cu**

* Kurşunlardan biri başına isabet eden İETT görevlisi Şefik Demir ise, tedavi edildiği Haydarpaşa Numune Hastanesinde sabaha karşı can verdi.

* Olaydan sonra, Mustafa Kemal mahallesinde yapılan aramada teröristlerin kaçarken düşürdükleri 60 mermiyle uzun menzilli bir silah ait şarjör ve çok sayıda bildiri ele geçirildi.

* TİKKO'nun şehir gerillaları 24 Kasım günü Ümraniye'de polis otosunu taradı. Ancak, teknik aksaklıktan dolayı, sadece ekipler amiri Rıfat KAHRAMAN yaralandı. Yoldaşlar geri çekildi.

Söz konusu eylem, yoldaşların hedefi değildi. Hedefleri daha önce edindikleri bir istihbarattı. İstihbarat, o saatlerde oralarda sivil polis devriyesinin dolaştığıydı. Gerilla grubu onu imha edecekti. Ancak, istihbarat faaliyetinin yetersizliği ve düşman devriyesinin bir kaç gün aynı saatte bulunmaması üzerine gidip boş dönen yoldaşlar, o gün yanlış bir mantıkla hareket etmiş, eylemi yaptığı yerde beklemeye başlamışlar ve "sivil ekip gelmezse, hangisi geçerse ona saldıracağız" anlayışıyla eylemin hedefini başka eyleme kaydırmışlardır. Bu sürede, eylem grubunun dışında mahallede başkalarının bildiri dağıtması ve düşmanın da bilgi alıp, onun için saldırıya hazır dolaşırken eylem grubumuza denk gelmiş ve yoldaşlar saldırmışlardır. Ellerindeki silahlardan kalaşinkof ve bir küçük silahın tutukluk yapması, ancak bir silahın çalışması sonucu düşmanın resmi ekibini imha edememişlerdir. Silahların çoğunun tutukluk yapması düşmana karşı koymaya fırsat tanımıştır. Teknik aksaklıktan eylemdeki üstünlüğü kaybeden yoldaşlar, başarıya

Polise kanlı pusu

● KARTAL'da, önceki gece silahlı üç terörist, çapraz ateş açtıkları polis ekibi minibüsünde bulunan Mustafa Yazıcı'yı başından, Mehmet Çağlar bacağından yaralandı Hasan İyidir ve

ulaşmadan geri çekilmek zorunda kalmışlardır.

Saldırıya uğrayan düşman kuvvetleri, yol.daşlar geri çekilince sağı solu taramış, İETT'de görevli Refik DEMİR adlı bir kişiyi öldürmüş, yine oralarda bulunan ve eskiden bizim davadan içeri düşüp çıkmış Erol KABAN adlı bir taraftarı da yaralamışlardır. Bu taraftarımızın daha önce cezaevine düşmesinden dolayı olayla bağlantısı kurulmak amacıyla tutuklanmıştır.

* 20 Aralık 1991 günü yoldaşlarımız Kartal-Yakacık kavşağında bir polis ekibine düzenlediği saldırıda Mustafa YAZICI adlı bir polisi imha etmiş, Mehmet ÇAĞLAR, Hasan İYİDİR ve Dündar ÖZTÜRK'ü de yaralamışlardır. Yoldaşlar kayıp almadan yerlerine dönmüşlerdir.

* Yoldaşlarımız bir başka eylemde de düşman kuvvetlerinden bir polisin silahına el koymuşlardır

❑

Partimizin Yunanistan KP/M-L'in Kongresine Gönderdiği Mesajı Buraya Aktarıyoruz.

YUNANİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST'İN KONGRESİNE;

Sevgili Yoldaşlar,

Partiniz YKP/M-L'nin.... Kongresinde hazır bulunan delege yoldaşlar şahsında, kardeş Yunan halkına, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası ve emekçi halkının komünist öncüsü Partimiz TKP/ML'nin komünist dayanışmacı selamlarını iletiriz.

Parti Kongerinizin, devrimci çalışmaları ilerletici kararlar alarak, başarılı bir şekilde sonuçlanmasını temenni ederiz.

Yoldaşlar,

İçinden geçtiğimiz süreçte, uluslararası planda, önemli gelişme ve değişmeler yaşandı. Bu gelişmelerin başında hiç şüphesiz ki; Komünizme ve sosyalist değerlere yönelik hummalı saldırı gelmektedir. Emperyalist burjuvazi ve dünya gericiliği tarafından, Sovyetler Birliği-Doğu Avrupa ve Arnavutluk'taki revizyonist burjuva diktatörlüklerin çöküş ve iflas edişini, "Komünizm öldü vb." biçiminde propagandalara hız vererek, ezilen yığınların ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesine umutsuzluk aşılama gayretleri içinde olan karşı-devrime, karşı-proleter devrim mücadelesini hızlandırmak, başta burjuvazi olmak üzere her türden revizyonizme-oportünizme ve troçkizme karşı yoğun bir ideolojik mücadele vererek, bütün devrimci ve sosyalist değerlere sahip çıkmak ve M-L/MZD bilimini kararlılıkla savunmak dünya komünist güçlerinin erteleyemeyeceği ivedi görevleri arasındadır.

Bu görev, dünya komünist güçlerinin bugünkü durumda görece zayıf ve güçsüz olmasına neden teşkil eden, dağınıklığı gidermeye, devrimci komünist güçlerin ortak hareket birliğini sağlamaya yönelik bir çaba içine girmeyi gerektiriyor.

Yoldaşlar,

RSE'nin, liberal burjuvazi önderliğinde, artık hiçbir sosyalist maskeye gerek duymaksızın, açıktan batı tipi klasik kapitalizme evrilmesi, yeni emperyalist güç dengelerini beraberinde getirdi. Bugün "yeni dünya düzeni" adı altında, dünya halklarının baş düşmanı ABD emperyalistlerinin önderliğinde, emperyalistler arası ortak hareket etme şeklinde kendini gösteren birliklerin, geçici, dalaşma ve rekabetin kaçınılmaz olduğu bilinciyle, düzensizliğin düzeni, emperyalist "yeni dünya düzeni"ne karşı, mücadele eden, emperyalist-kapitalist sisteme darbe vuran, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleriyle enternasyonal dayanışma içine girmek her zamankinden daha büyük öneme haizdir.

Partimiz TKP/M-L'nin bundan 1 ay kadar önce başarıyla gerçekleştirdiği, 4. Konferansında, aldığı kararları da bilgilenmeniz bakımından sizlere yolluyor, bugüne dek Partimiz TKP/M-L ile yakın dostluk ve dayanışma içinde olan Partimiz YKP/M-L'ye başarılar diliyoruz.

*** Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!**
*** Yaşasın Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung Düşüncesi!**
*** Kahrolsun Her Türden Emperyalizm ve Dünya Gericiliği!**

20 Kasım 1991
TKP/M-L Merkez Komitesi
Enternasyonal Büro

ONLAR'a!

Ölümler vardır; yaşamını adlandıramamış rezil ve korkak. Soluk alırken bile gözlerinin ateşi sönmüş, etleri dökülmüş bedenlerin ölümleri vardır. "İşbirlikçinin, hainin" kompradora uşak olmuş, onursuz ve yakaran; ama bağışlanmayan ve hiçbir zaman bağışlanmayacak olan bir ceset halinde yıkılır bir sokağın başında.

Haksızın zavallı bir kölesi olarak parayla kurşun atanın, bir karın doyumuna yoldaşlarını satarak zulmedenlerin ve çürümüşlerin kokuşmuş koltuk altlarına değnek olanların ölümleri böyle olur. Bazen değiştirilmiş bir kılık içinde, bazen kendisini sattığı sermayenin çığlık duyulan mahzenlerine "deneyimli" bir hain olarak giderken alnında taşıdığı güvenilmez damgası ile, kirli işine başlarken bile şerefsizce ölümü hep cebinde taşırlar. Gün gelir devrimin kaçılamayacak adaletiyle kahrolurlar. Gün gelir bir polis şefinin tahsilatında "birkaç şerefsizden" biri olarak alnının kara lekesine yediği tek kurşunla yere yığılı olarak resmedilir gazete sayfalarında. Lanetli leşi bile kirli bir olayı örtebilecek kadar katran karası bir perde olarak kullanılırken, ardından sıradan bir göz yaşı bile dökülmez. Alçak ve değersiz bir ölümdür çünkü!....

Ölümler vardır şairlerin sonsuz ufkuna esin kaynağı olacak kadar büyülüdür. Coşkulu şiirle destan asiyane ezgilerle koşuk olan, diyalektiğe akan görkemli ölümler. Bir dağ rüzgarıyla süzülüp giden halayların, şafak kıyısına meşale olmuş şölenlerin halkın yüreğinde patlayan yanardağların mağmasıyla ateşler toplum pratiğini. Romanların, öykülerin alnı yıldızlı kahramanlar olarak taht kurar gönüllerde. Zeybeklerde, misketlerde, marşlarda ve tililerde düğünleşen ölümler. Doğan her bebe sıcak bir merhaba diyen yer altındaki militana örnek kavga utkulu gerilla birliğine kızıl selam ve eğiten devrim okuluna rehber adolan gencecik ölümler... Yaşamın, ölümün ve daha güçlü bir yaşam olarak yeniden ezilenlerin yaşamına dönmenin tamamlanan diyalektiği; destansı yüceliğin erişilmez tahtına oturan anılardır.

Kah "bir yanı acemde bir yanı Çin'de çevrilen" Karadeniz'deki Suphi ve 14 yoldaşın. Kah en yetkinleştirilmiş cellada "yarabbim" dedirten direnişi ve komünist azmiyle Diyarbakır'daki KAYPAKKAYA; kah onun izinde yürüyerek devrime, halka ve yoldaşlarına güvenin coşkusuyla cellatları ve onların çok korktuğu ölümü yenen CİHAN'sı direnişi ve Hasan HAKK'nın baş kaldırısıdır uzun işkence günlerinde ölümsüzleşen. Gün olur, Mehmet Zeki ŞERİT'in zayıflığı yenen adıdır sorguçların suratına haykıran. Ahmet Muharrem ÇİÇEK-Atilla ÖZKAN ve Meral YAKAR'dır zulmün sahipleriyle kavgaya tutuşan. "Halkın kanı canı milyonların/Ben istemem senin sarayalarını" diyerek faşizme hizmet eden babasının omuzlarındaki beyaz yıldızlı apoletlerin emrediciliğini söken, devrimci safına giren Cemil OKA'dır. Bir kamulaştırmada yiterken.

Ölümler vardır; 3'lerin, 4'lerin, 8'lerin, dokuzların ve Baba ERDOĞAN'larındır mavzerin hedefe ulaştıran çatışmasında. KAZIM'ların ve ORHAN'ların düştüğü pusu, Tuzla'da celladın korkusudur. Bitmez tükenmez bir enerjinin, kararlı devrim kavgasında, eğilmez bir başın taşıyıcısı olarak "güneşe kadar oturan" İsmail ORAL'dır.

Bir Kızıldere destanıdır. "Biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik" diye yankılanan meydan okuyuşu ve DENİZ, YUSUF, İNAN'ın idam sehpasına çıkarken "YAŞASIN DEVRİM" diyen sesidir. Ve işte sömürünün, zulmün ve haksızlığa karşı Demokratik Halk Devrimi, sosyalizm ve komünizm mücadelesinin kabaran sesidir bu ölümler.

Bundandır ki, bu ölümler ölüm değildir. Milyonların bilincinde sonsuz bir yaşamın erimidirler. Kadın, erkek, yaşlı ve çocukta olsalar, insanlığın engellenemez özgürlük mücadelesinde siyasi hayatı çiçeklendiren tomurcukturlar. Yürüyen devrim kervanının yolcusu, kazanılacak "büyük gün"ün saygıyla baş eğdiren müjdecisidirler.

Karanlık sahiplerinin, insanlık değerine sırt çevirmiş kara maskeli cellatların illegal fermanı hangi biçimde gerçekleşirse gerçekleşsin, tarih, kendi akışını kaydettiren ve kendisini ileri taşıyan eylemcilerini, hiç kimsenin sahip olamayacağı bir ödülle; sonsuz yaşama ve canlı kalma payesiyle taçlandırdığını yaşayarak görüyoruz.

1991'in sınıf mücadelesi sürecinde bir kez daha gördük ki zulmedenlerin sınıf bilinciyle silahlanmış, komünist ve devrimcilere dayattığı ölüm şartı, salt devrim dalgasının kabarışını ve her öldürülen devrimcinin cenaze törenlerini, daha çok emekçi kanıyla sulanan coşkun şölenlere çeverilmeye yarar. Ve ölüm; söz konusu olan ulusal kurtuluş kavgası ise, sosyal kurtuluş kavgası ve altın çağa yürüyüşün bir kavgası ise, rezil kepaze edilebilecek kağıttan öcü olmaktan başka bir şey değildir.

Önemli olan sıcak gözyaşlarına, gök kubbeye yayılan devrim andına ve peşi sıra alevlenmiş yeni kavgalara layık ölmek ve yeni doğan çocuğa ad olmaktır. Öylesine ölmektir ki, öldürenleri öldürdüklerine bin pişman ettirmektir.

ANILARI BİLİNCİMİZDİR!

PARTİMİZ VE DEVRİM ŞEHİTLERİNİ ANIYORUZ!

Mustafa SUPHİ

İbrahim KAYPAKKAYA

Halk demokrasisi, bağımsızlık, sosyalizm ve komünizm yolunda yitirdiğimiz şehitlerimizi saygıyla anarken, ideallerini ve acılarını engin fedakaralık ruhuyla mücadeleye dönüştürelim.

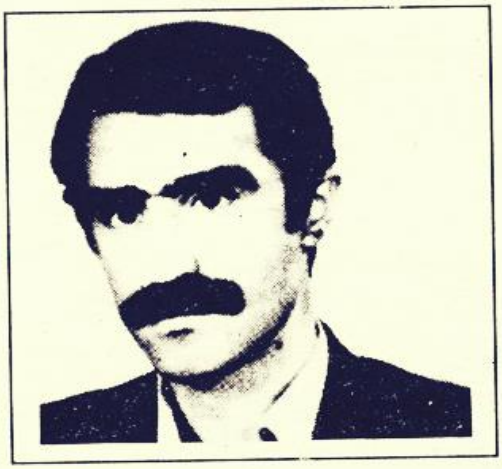

Süleyman CİHAN

Kazım ÇELIK

Kuruluşunun 20. yılı içinde bulunurken şehitlerimizi anmak önemli bir anlam taşımaktadır. Bunu kavramak için geçmişten günümüze gelinen sürece göz atmak yararlı olacaktır.

Çeşitli milliyetlerdeki Türkiye Komünist Hareketi yaklaşık 75-80 yıllık geçmişe dayanır. Yüzyılımızın başlarında aydınlar içinde devrimci-demokratik düşünceler gelişmeye başlar. Bu dönemlerde kapitalist dünyada hızla gelişen marksist akım bazı aydınlarımızın da ilgisini çekerek etkilenmesini sağlar. Bu etkilenenlerden biri de Mustafa SUPHİ'dir. 1883'te Giresun'da doğan, orta öğrenimini Erzurum'da tamamladıktan sonra, İstanbul Hukuk Fakültesine devam edip daha sonra iki yıl Paris'te Sorbon Üniversitesinde sosyoloji öğrenimi gören Mustafa Suphi, Avrupa İşçi Hareketlerini özellikle Fransa ve Belçika'daki grev hareketini yakından izler. O sıralarda Marks ve Engels'in eserlerini inceler. Paris'teki 2. Enternasyonal büroya üye olduğu sıralar Türkiye'de 1908 Jön Türk Hareketi gelişir. 1910 yılında Türkiye'ye dönen Mustafa Suphi henüz kurulmuş olan Osmanlı Sosyalist Partiye girer. Başından itibaren bu Partiyle ideolojik çatışmaya giren ve aynı görüşleri paylaşan bir çok arkadaşıyla Partiden ayrılır, başka bir sol Parti kurma hazırlığına girer. Bu süreci hızlandırmak için "İtham" adlı bir gazete çıkarır ve bunda marksist sosyalizmin ilkelerini anlatır ve Türkiye proleteryasının devrimci bir sosyalist Partiye ihtiyacı olduğunu anlatır. İttihat ve Terakkilerin gerçek yüzünün, bunların emperyalistlerin güdümünde savaşa hazırlandığını, emperyalist savaşın halka nelere mal olacağını vs. açıklayarak kitlelere siyasal bilinç verir. Halk düşmanı egemen sınıflar hemen harekete geçer ve 1913 yılında Mustafa Suphi'yi bu yazılarından dolayı Sinop Kalesine sürgüne gönderir. 1914 yılı başlarında Mustafa Suphi bir kayıkla Sinop'tan Rusya'ya kaçmayı başarır, ordan Avrupa'ya geçmek ister. Ancak, 1. Dünya Savaşı patlak verir. Almanya safında savaşa katılan egemen sınıflar rusya'ya saldırır. Savaş sırasında Mustafa Suphi yakalanır ve önce Kaluga eyaletine, ordan da Ural'a sürülür. Orda fabrikalarda çalışan Mustafa Suphi, Tatar işçileri aracılığıyla Bolşevik Partisiyle ilişkiye girer, faaliyetlerine katılır. Ural'da Türkiye savaş esirleri arasında yürüttüğü faaliyetler sonunda ilerde Türkiye Komünist Partisinin savaş kolunu oluşturacak devrimci bir çekirdek kurar. Mustafa Suphi örgütlediği yüzlerce savaş esiriyle 1917 Ekim Devriminde yer alır. Ekim sosyalist devrimi Mustafa Suphi ve diğer bütün savaş esirlerini serbest bırakmayla özgürlüğüne kavuşurlar. 1918 Muskova'ya geçen Mustafa Suphi bundan sonra bütün varlığıyla devrimci mücadeleye atılır. 18 Temmuz 1918 toplanan Türk Sol Sosyalistlerinin Kongresinde TKP yurt dışı kolunun kurulması ve "Yeni Dünya" gazetesini yayın organı olarak kurulmasını kararlaştırılır.

Mart 1919'da yapılan 3. K. Enternasyonalin 1. Kongresinde Türkiye Komünist hareketinin temsilcisi olarak katılan M. Suphi, Almanya'nın yenilgisiyle birlikte Türkiye'yi işgal eden emperyalist güçlere karşı mücadeleyi örgütleme faaliyetlerine girişir. Bu sürede Türkiye'deki devrimci çevrelerle bağlarını sürdürüyordu. Merkezi Ankara'da olan Türkiye Halk İştiriyakun Fırkası. İstanbul'da Komünist gruplar örgütlenmişti. Bunlar ve Rusya'da kurulan yurt dışı Komünist Teşkilatında 3000 üyeyi temsilen 75 delege 3-16 Eylül 1920'de TKP'ni kurdu. TKP kurulmasıyla Parti olarak emperyalist işgale karşı gelişen kurtuluş mücadelesini örgütlemeye çalıştı. Rusya'daki savaş esirlerinden, diğer Türkiye'li yurtseverlerden "Doğu gönüllüleri enternasyonal alayı"nı oluşturmuş, Rumenlerin ve Bulgarların da katıldığı bu gönüllü alayı emperyalistlere, Beyaz Ruslara karşı savaştı. Bu gönüllü alayı ile birlikte Türkiye'ye geçmek ister. Bakü'den 350 kişiyi Anadolu'da savaşa katılmaları için yollar. Ancak o sıralar Taşnakların elinde bulunan Ermenistan'dan ve Menşeviklerin elinde bulunan Gürcistan'dan geçemez. Bunun üzerine Partinin genel başkanı Mustafa Suphi, Mustafa Suphi'nin eşi, Parti Genel Sekreteri Etem Nejat, Merkez Komite Üyeleri İsmail Hakkı, Mehmet Emin, Hakkı Hilmioğlu... Çitoğlu'da dahil 15 yönetici komünist Kars üzerinden ülkeye dönerler. Dönmeden önce Sovyetler Birliğine ve Mustafa Suphi'lere tutuklanmayacaklarına ilişkin söz veren Kemalistler, sözünde durmaz ve Kazım Karabekir planıyla kurduğu komployu hayata uygularlar. Kars'tan Trabzon'a yola çıkan komünistler, yol boyunca planladıkları gerici kışkırtmalarla halkı üzerine saldırtmaya çalışırlar. Suphi ve yoldaşları 28 Ocak 1921'de Trabzon'a gelmeyi başarır. Ama önlerini jandarma ve polis keser. Mustafa Suphi ve yoldaşlarının ellerini kelepçeleyip önceden hazırlanmış bir motor ve kayığa bindirilip 28-29 Ocak gecesi arkadan gelen bir motor, Mustafa Suphilerin motoruna yanaşır, kanlı bir boğuşma olur, elleri kelepçeli 15 akomünist görülmemiş alçaklık ve vahşilikle katledilirler. Böylece çeşitli milliyetlerdeki Türkiye halkı ile komünist şehitlerini 71 yıl önce bu ay içinde vermiş oldu.

Bütün bir ömürlerini marksizme adayan, yaşamları engin fedakarlık ve zengin mücadelelerle dolu bu komünistlerin ölümü, bugün olmuş gibi acıları yüreğimizde, anıları hep tazeliğini koruyarak bilincimizde, mücadelemizde yaşamaktadır.

Mustafa Suphi'lerin şehit edilmesiyle o zaman komünist olan TKP önderlik olarak büyük kayıp aldı. Parti kendine gelemedi. 1922 Ağustosunda yapılan 2. Kongresinde ML hattı ko-

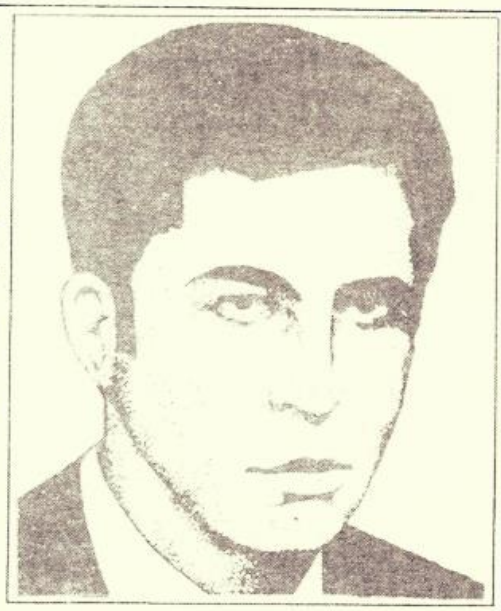

Ahmet Muharrem ÇİÇEK

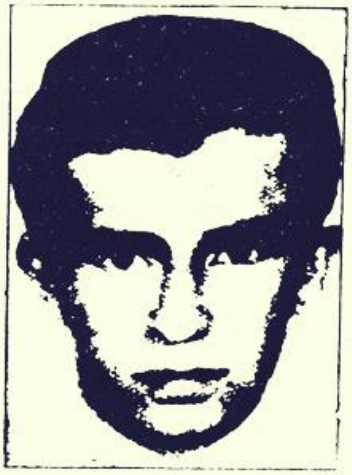

Ali Haydar YILDIZ

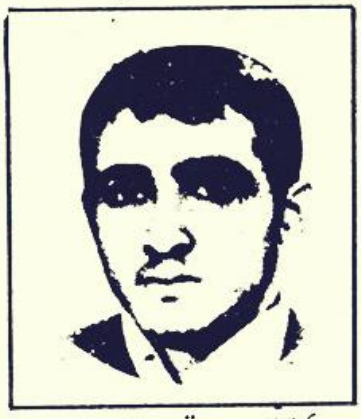

Atilla ÖZKAN

Meral YAKAR

Mahir ÇAYAN

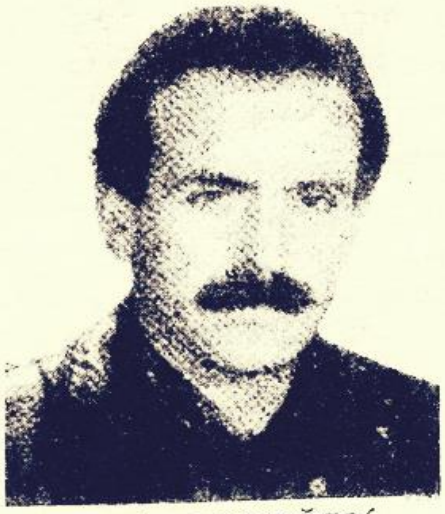

Baba ERDOĞAN

Hüseyin CEVAHİR

runmasına rağmen, ihtilalci yönü geliştiremedi. 1924 yılında toplanan Parti konferası da ilerleme sağlayamadı. Partide sağcılık giderek gelişti. 1924-25'ten itibaren Mustafa Suphilerin M-L Partisine ihanet ederek revizyonist bir Partiye dönüştürdüler. Bir yandan Şefik Hüsnü, diğer yandan daha da sağında olup, Kemalizmin uzantılığını yapan Şevket Süreyya Aydemir, Vedat Nedim Tör, Partiyi burjuva ihanet kulübü haline getirdiler. Aydemir ve Tör, başından beri Partide Kemalizm kuyrukçuluğunu yapmaya çalışmış, sonraki yıllarda burjuvazi ve polise teslim olup hizmetine girmişlerdir. Oportünist-revizyonistleştirilen Partiyi 1956'da Sovyetler Birliğindeki geriye dönüşle birlikte, Rus Modern Revizyonizminin uzantısı olarak, karşı devrimci sahte komünist Partisi haline getirdiler. Böylece bir yandan düşman, diğer yandan bu hainler Türkiye halkını elli yıl karanlığa mahkum etmişlerdi.

1960'larda dünyada ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerinin gelişmesi Çin Proleter Kültür Devriminin dünyayı yankılandırması, içte işçi sınıfının ekonomik, demokratik hareketinin ve köylü hareketinin gelişmesi, Marksist-Leninist düşüncelerin gelişmesini hızlandırdı. Özellikle gençlik içinde, altmışların ortalarından sonra oportünizm, revizyonizm ve reformizme karşı mücadele hızla gelişti. Bu sürede bazı devrimci örgütler kuruldu. Bunların içinde ideolojik mücadele kıyasıya sürdü. Bu mücadelede yetişen ve gelişen marksist kadrolar içinde yer aldığı küçük burjuva TİİKP'i, M-L sınıf hareketinin gelişmesi önünde engel görerek ayrılıp, Nisan 1972'de TKP/M-L'i kurdular. Böylece elli yıllık reformist-revizyonist karanlık süreci parçalayıp, M.Suphi TKP'nin kızıl ışığını yeniden alevlendirerek, çeşitli milliyetlerdeki halkımıza aydınlık geleceğin yolunu gösterdiler.

Aradan yarım yüzyıllık kesintiden sonra çeşitli milliyetlerdeki proletarya ve emekkçi halkımız TKP/M-L ile yeniden proletarya Partisine kavuşmuş oldu.

Partimiz, faşizmin devrimci harekete azgınca terör estirdiği bir dönemde çok zor koşullarda kuruldu. Kuruluşuyla birlikte düşmanın şimşeklerini üzerine çekti ve yoğun saldırılara maruz kaldı. 12 Mart 1971 darbesi devrimci hareketlere ağır kayıp verdirmişti. Artık baskıların odağı; yeni kurulan ve M-L hattıyla onlar için en tehlikeli durumda olan Partimiz oldu. Partimiz, bir taraftan örgütsel faaliyetini oluşturup geliştirerek gücü ölçüsünde düşmana karşı askeri eylemlere girişiyor ve Parti faaliyetini bu sıcak mücadele ortamında çelikleştirmeye çalışıyor, diğer yandan uluslararası alanda modern revizyonizme tavır koyarak, içte bunların uyduları TKP, TİP gibi modern revizyonistlere, TİİKP gibi revizyonist-pasifist örgüte, THKP-C, THKO gibi küçük burjuva ve Parti ve örgütlerin revizyonist, Kemalizm etkilemeli, sosyal şöven vb. görüşleri amansız eleştirilere tabu tutularak bu mücadele içinde Parti ideolojik olarak çelikleştiriliyordu.

Bu mücadeleler içinde fazla geçmeden, M. Suphi TKP'si kurulduktan 1 yıl geçmeden ağır kayıp alması gibi, devamı olarak kurulan Partimizde kurulmasından bir yıl sonra önder kadroların çoğu, ya şehit olarak ya da esir düşerek Parti ağır kayıp aldı. Türkiye Komünist Harereketi tarihinde ikinci subjektif yenilgisini alıyordu.

Yeiniden kurulan Partimiz ilk kaybını yine Ocak ayında, 24 Ocak 1973'te Dersim'in Zel dağındaki Mirik mezrasında barındığı bir mağranın düşman kuvvetlerince kuşatılmasıyla çok zayıf bir silahlı savunmayla, çatışmada değerli bir üyesi Ali Haydar YILDIZ'ı şehit vererek aldı. Bu çatışmada kimi önder yoldaşlar yara almadan, Parti kurucu önderi İbrahim KAYPAKKAYA yoldaş da yaralı olarak kurtuldu. Ancak 4 gün sonra bir ihbarla düşmana esir düştü ve 3,5 ay akıl almaz en ağır işkencelerle Diyarbakır'daki MİT binasında alçakça katledildi. Aynı yıl peşpeşe bir çok Parti kurucu önder kadrolar düşmanın eline esir düştü.

Aynı yıl Parti'nin ilk bayan şehidi Meral YAKAR yoldaşın da, yaralı halde hastahanedeyken düşmanın baskı ve işkenceleriyle Ocak ayının sonlarında yitirdik. 18 Ocak 1976'da Atilla ÖZKAN'ın Zeytinburnu'ndaki evi Mete Altan, Muhsin Bodur ve Uğur Gür sorumluluğundaki faşist polis timleri tarafından basılarak çatışmada yoldaş şehid edildi. Daha sonraki yıllarda Haydar ASLAN, İhsan PARÇACI (24.1.1981), Metin KAYA (1988), Haydar DOĞAN (1991), vs. bir çok yoldaş Ocak ayı içinde çatışmalarda alçakça katledildi.

Gerek, LENİN, R. LÜXSENBURG, K.LİEBNECHT'in bu ayda yitirilmesi, gerekse Mustafa Suphi ve yeniden kurulan Partimizin ilk şehitlerinin Ocak ayında ve Ocağın son haftasında yoğunlaşması, yine şehitlerimizin hergün yoğunlaşması ve tek tek anmanın kolay olmamasından dolayı Partimiz, 2. Konferasında, her yıl Ocak ayının son haftasını PARTİ ve DEVRİM ŞEHİTLERİNİ ANMA haftası İLAN ETMİŞTİR.

MUSTAFA SUPHİ'den sonra, Partimizin üç genel sekreteri; 1973 Mayıs'ında İbrahim Kaypakkaya ve 1981 Eylül'ünde Süleyman CİHAN en korkunç işkence altında ser verip sır vermeyerek,1987 Mayıs'ında Kazım ÇELİK destansı bir çatışmada şehit olmuştur.

Partimiz yirmi yıllık süreçte yüzlerce şehit vermiştir. Genel sekreterler dışında Merkez Komite üyesi Hayrettin BAKIŞ çatışmada şehit ol-

muştur. Mehmet Zeki ŞERİT, Ahmet Muharrem ÇİÇEK, Çemil OKA, Selahattin DOĞAN, İsmail HANOĞLU, Ali GEÇGEL, Ali YILMAZ, Efendi DİRİL, Orhan BAKIR, Ali UÇAR, Veysel UYAR, Hasan Hakkı ERDOĞAN, Ali Karadağ, Ali Mete, Hıdır AYKIR, Cihan TAŞ, A.Haydar ARSLAN, Haydar ASLAN, Hüseyin TOSUN, Rıza SÖKMEN, Zeki UYGUN, Ali Rıza BOYOĞLU, Ünal KÜÇÜKBAYRAK, İbrahim POLAT, Mehmet Kemal YILMAZ, İsmail ORAL, Metin KAYA, Niyazi SEZGİN, vs. gibi önder kadro ve üyeler başta olmak üzere ismini sayamadığımız bunların dışındaki bir çok üye, aday üye, ileri sempatizan ve örgütlü yoldaş, örnek direnme ve engin fedakarlık ruhuyla çatışmalarda veya işkencehanelerde, hiç bir kişisel çıkar taşımaksızın, çeşitli milliyetlerdeki proletarya ve emekçi halkımızın kurtuluşu için ömrünü adayıp, hayatlarını, gözünü kırpmadan feda ederek mücadele bayraklarını bize emanet ettiler.

Devrim şehitlerini anarken, Deniz GEZMİŞ, Hüseyin İNAN, Yusuf ARSLAN, Mahir ÇAYAN, Sinan CEMGİL, M.Fatih ÖKTÜLMÜŞ, Tamer ARDA, Necdet ADALI, Erdal EREN, Mustafa ÖZENÇ, Zeki YUMURTACI, İrfan ÇELİK'ler ve yüzlercesini anmadan geçebilirmiyiz?

Devrim yolunda hayatlarını tereddütsüz feda eden bütün şehitler büyük saygıya değerdirler. Ancak, komünist olarak Parti şehitlerimizi anmak daha da önem ve anlam taşır. Bu anlam ve önem, onların M-L/MZD bilimini kavrama ve kendini adamaları, amaçları, hedefleri vb.den gelir. Unutulmamalıdır ki önümüzdeki devrim demokratik devrimdir. Bir anlamıyla burjuva demokratiktir. Hedeflediği temel kapitalizm öncesi ekonomik biçimler ve emperyalizmdir. Kapitalizmi bir bütün olarak hedeflemiyor. Dolayısıyla bu devrimden menfaati olan ve bunun için harekete geçen bir çok sınıf ve tabaka var. Bunlarda, bu amaçları için kitleleri harekete geçirmeye çalışmakta ve hatta sınıf bilincinden yokusn proleterleri bile etrafına çekebilmektedirler. Ama bu sınıflar, tabakalar ve görüşlerinin hedefi, önünde-sonunda burjuvadır ve kapitalizmi hedeflerler; Amaçları, sosyalizmi ve komünizmi inşa etme değil. Ancak, sınıf bilinçli proleterya, izlediği doğru siyasal çizgiyle ve mücadelede verdiği güvenle yedeğine aldığı sınıf ve tabakalarında desteğini alıp demokratik devrimde çakılıp kalmayarak sosyalizm ve komünizmin inşasını hedefler.

Demek ki, içinde bulunduğumuz devrim sürecinde, bu uğurda ölenlerin hepsi devrim şehidi olmalarına, bu süreçte ortak hedefler taşımamızdan dolayı bizim de şehitlerimiz olup, sahip çıkıp anmamıza rağmen, komünizm şehitleri olarak Parti şehitlerimizi anmak daha faraklı anlam ve önem taşımaktadır.

Devrim şehitlerini anmak, genel olarak onların devrime katkıları, gösterdiği fedakarlıkları, azmi, kararlılığı, devrime hayatını feda etmelerine sahip çıkmak, onların mücadelesini örnek almak ve bize emanet ettiği yerde mücadelelerini sürdürerek onların da intikamını sınıf olarak düşmandan almak olarak anlamalıyız.

Komünizm şehitlerini, bunların yanısıra, M-L/MZD bağlılığı, yer küresinde bütün anti-marksist akımlara karşı gösterdikleri tutarlı ve kararlı mücadele, kendimizi sürekli yenileme, zorlukların üstesinden gelme azmi, komünizm uğruna gösterdikleri eşsiz fedakarlık, korkuya, tereddüte kapılmadan, dizleri titremeden, engin bir ruhla hayatını mücadeleye adamalarına sahip çıkmak, örnek almak ve sürdürmek olarak anlamalıyız.

Parti şehitlerimizi anmada basit bir saygı ve üzüntü göstermeyi anlamıyoruz. Kuşkusuz hergün yeni yoldaşlarda eklenen şehitlerimizin bizden koparılması, bizleri sarsmakta, yüreğimizi dağlamakta ve kötü üzmektedir. Ancak bu kaçınılmazdır, sömürücü sınıflardan kurtulmanın başka yolu yoktur. Sınıf mücadelesinin başarısı şehitlerimizin omuzunda yükseleceğinin bilincinde hareket etmek zorundayız. Şehitlerimizi anmak, onların siyasi güzergahında yürüyerek, ömrünün yetmediği mücadelesini canla başla daha aktif sürdürmek, komünizm kavgasında zaferi yakınlaştırmak olarak anlıyoruz ve ancak öyle onlara layık olabiliriz.

Şehitlerimizi anmak, onların savunduğu Marksizm-

Deniz GEZMİŞ

Hüseyin İNAN

Yusuf ARSLAN

Ünal KÜÇÜKBAYRAK

Hayrettin BAKIŞ

İbrahim POLAT

Hasan Hakkı ERDOĞAN

A.Rıza BOYOĞLU

M.Zeki ŞERİT

Zeki Uygun
22 Kasım 86

Rıza Sökmen
22 Kasım 86

M.Kemal YILMAZ

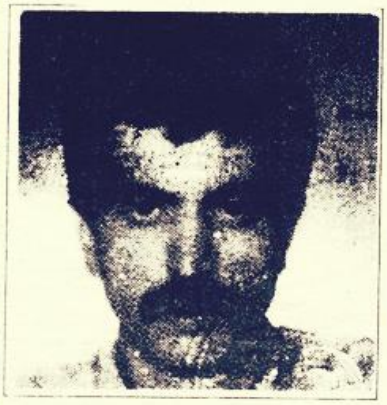

İsmail ORAL

Kamile ÖZTÜRK

Hüseyin TOSUN

Leninizm, Mao Zedung Düşüncesi bilimini kararlılıkla ve azimle savunmaktır. Emperyalizm ve cephesinde hareket eden bütün burjuva güç ve düşüncelerin, Rusya ve Bloğu, Arnavutluk ve Yugoslavya'daki açıktan çöküşü bahane ederek, bunu, M-L/MZD saldırı kampanyasına dönüştürdüğü bugünkü ortamda M-L/MZD'yi tavizsizce ve kararlılıkla savunmak her zamankinden daha önem taşımaktadır.

Şehitlerimizi anmak, genel olarak revizyonizme, troçkizme, oportünizme, özel olarak bugün dünyada ve ülkemizde egemen olan ve gelişme eğilimi gösteren reformizme, ekonomizme, tasfiyeciliğe, yılgınlık ve karamsarlığa karşı M-L/MZD silahıyla tutarlı ve kararlı bir şekilde mücadele etmek, bu saldırıyı coşkulu ve ihtilalci bir çizgiyle pekiştirmektir.

Sağ oportünizmin bu eğilimlerini ideolojik baş düşman ilan edip, güçlü darbeler indirerek ve tecrit ederek bu mücadeleyi ihtilalci pratikle taçlandırmaktır.

Şehitlerimizi anmak, M-L/MZD'nin evrensel ilkelerini ülkemiz koşullarına uygulamak, onların gereklerini yerine getirmek, *pratik mücadele içinde geliştirmek*, bu mücadele içinde dönüştürmek, dönüştürmek ve aşmaktır.

Şehitlerimizi anmak, proletarya ve emekçi halka derinden bağlılıktır. Onların çıkarlarını hayatın her alanında tavizsiz savunmaktır. Kitlelerin amiri ve bürokrat bir politikacı değil, yorulmak bilmeyen bir öğretmeni olmaktır. Halkın öğrencisi, sonra öğretmeni olmaktır. Halkı bıkmadan, usanmadan eğitmektir. Onların geri kesimlerinin bilinçsiz ve geriliğinin kaynağını onlardan değil, onlara hüküm sürenler de görmektir. Onları aydınlatma sorumluluğunu kendinde görüp, azimle onlara siyasal gerçekleri göstererek, örgütleyip, silahlı mücadeleye seferber etmektir.

Şehitlerimizi anmak, çeşitli milliyetlerdeki proletarya Partimize derinden sevgi ve bağlılıktır. Partinin M-L/MZD'ye bağlılığını, ideolojik-örgütsel birliğini herşeyin üzerinde tutmaktır. Partiyi sadece düşman saldırılarına karşı koruma değil, içte çıkacak düşman unsurlara, grup ve hizipler karşı da gözbebeği gibi koru-

maktır. Parti yıkıcılarına, Parti tasfiyecilerine, Partiyi düşman karşısında güçsüz düşürmeye, yenilgiye uğratmaya çalışanlara kitleler içinde Partiyi teşhir edip, küçük düşürmeye çalışanlara fırsat vermeyip, bu anti Parti düşmanca yöntemlere karşı amansızca mücadele yürütmektir.

Şehitlerimizi anmak, Parti ruhuyla yetişmektir ve Parti ruhunu yaşatmaktır. Disiplinli ve sıkı çalışmaktır. Partinin parçası olmaktır. Komünizmi hedefleyen Partiye kendini adamaktır. Dava adamı olmaktır. Kendisinden çok yoldaşlarını ve halkını düşünmektir. Sadece kendisi için değil, Partisi için, halkı için yaşadığını, onların parçası olduğunu bir an olsun unutmamaktır. Düşünce, söz ve davranışlarında açık yürekli, dürüst, samimi ve içten olmayı yaşam biçimi haline getirmektir.

Şehitlerimizi anmak, devrime bağlı kalmaktır. Kendini devrime adamaktır. Hayatını vermeye hazır olmaktır. Devrimi kesintisiz komünizme kadar sürdürmektir. Komünizm yolunda eşsiz fedakarlıklar göstermektir. Azimli ve yaratıcı olmaktır.

Şehitlerimizi anmak, kendimizi teorik-siyasal olarak durmadan, sürekli aşarak ilerletmektir. Parti ve devrimin zorluklarına, daha yüksek ve karmaşık görevlerine hazırlamaktır. Zorluklardan kaçmak veya yelkenleri indirmek değil. Açık bir kafayla hareket ederek zorlukların üstesinden gelmektir.

Şehitlerimizi anmak, onların silahlı mücadele çizgisinde ısrarlı olmak ve hayata uygulamak için canla başla çalışmak, bu yönde eşsiz fedakarlıklar göstermek, edilgenliği kırmak, savaşın bedellerinde kaçınmamaktır.

Düşmanlarımız iktidarlarını kendiliğinden bırakmayacağına ve şiddet zoruyla koruduğuna, en ufak bir eylemi güçlü bir bilahlı saldırıyla bastırdıklarına, bastırmak istediklerine, hatta katliamlar yapıp sıradan kitleleri bile kurşuna düzdiklerine göre, silaha daha sıkı sarılıp, bedellerini ödemeye hazır olmaktan başka çare yok. "Ezim ezim ezilmiş, bitkin, boynu eğik bir yük beygiri gibi ağır ağır, çeke çeke ölmektense, bu iğrenç düzenin savunucuları ve koruyucularına karşı yürütülen açık bir mücadelede can vermeyi yeğle"me (Lenin) kahramanlığını göstermeliyiz. Bir savaşta kan dökülmeden, bedeller ödenmeden, zaferin kendiliğinden gelmeyeceği ortadadır.

Şehitlerimizi anmak, merkezi görev olan kırsal alanlara yerleşmek, gerilla savaşında yoğunlaşmak ve savaşı geliştirip yaygınlaştırmaktır. *Gerilla faaliyetini, adına layık bir gerilla savaşına dönüştürmektir.* Mükemmelliyetçi değil, savaş içinde *savaşa savaşa* mükemmele ulaşılacağını görmektir. Güç ve olanakların yaratılmasından sonra savaşmak değil, asgari bir güçle *savaşın içinde ve savaşın kazanımlarıyla* güç ve olanaklara kavuşabileceğini kavramaktır. *Örgütlenmeyi merkezi göreve göre şekillendirerek, bütün örgütlenmenin merkezi göreve hizmet etmesini sağlamak ve bütün örgütlülüğün faaliyetlerini her an, ne derece merkezi göreve hizmet ediyor* diye göz geçirip ona göre hareket etmesini sağlamaktır.

Şehitlerimizi anmak, Partiyi olduğu gibi örgütlenmelerini sürekli sağlamlaştırmaktır. Sağlamlaştırmayı daraltma değil, tersine geniş yığınlara ulaşıp, onları örgütleyerek gövdeyi geniş tutmak, geniş kitleleri harekete geçirerek devrime seferber etmektir, örgütlenmeyi sağlamlaştırmak, örgütlenmeyi sürekli gözden geçirerek eksiklerini gidermek, olumsuzlukların yolunu tıkamak, illegaliteye önem vermek, illegaliteyi geniş yığınlardan uzak durmak, kaçmak değil, örgütsel ilişki ve ağını gizli tutmak olarak ele almak, insanlara görev ve sorumluluk vermeden korkmayarak onların bu görevlendirmeler içinde gelişeceğini, olumlu-olumsuzluklarının o zaman çıkarılacağının bilincinde hareket etmek, yeni gelişecek genç insanların yolunu açmak, Partiye taze kan aktarmak olarak anlaşılmalı. İnsanlarımızı örgütlenme içinde kitle eylemleri ve askeri pratik faaliyetler içinde pişirmek, geliştirmek. Parti ve örgütlenmeyi sürekli canlı tutmak olarak anlamalıyız.

Şehitlerimizi anmak, düşmanla silahlı mücadele içinde olduğu gibi, esir düşüncede ser verip sır vermeyerek İ.Kaypakkaya ve bir dizi yoldaşın geleneğini yaşamaktır.

Düşmanın, silahlı mücadele yürüten örgütlerin, hele hele sınıf hareketi olarak Partimiz üzerinde sıradan bir örgütün üzerinde durmasından kat kat fazla durduğunun bilinciyle de hareket edip, işkencehanelerde kızıl direnme destanlarını yaratmaktır. Aynı ruhu, düşmanın cezaevlerinde ve mahkemelerinde de göstermektir. Cezaevlerini birer okul, mahkemeleri de devrimi savunma kürsüsü haline getirmektir.

Şehitlerimizi anmak, ezen ulus durumundaki Türk şövenizmine karşı mücadele etmek, özellikle bugün hortlatılmaya çalışılan Turancılık ve ırkçılığı teşhir ederek, buna karşı amansız mücadele yürütmektir. Çok uluslu olan Türkiye'de ezilen ulus durumundaki Kürtlerin üzerindeki ulusal baskıya karşı çıkmak ve teşhir etmek, Kürtlerin kendi kaderlerini kendilerinin tayin etme hakkını tutarlı ve azimle savunmaktır. Bütün milliyetlerdeki proletaryanın sınıf örgütü olarak, bütün ezilen milliyetler üzerindeki milli baskıya karşı gelip, bütün milliyetlerin hak eşitliğini savunmaktır. Ezilen ulus şövenizmine karşı da mükcadele etmektir. Milliyetçiliğin temeli burjuva ulusal çıkarlardır. Milliyetçilik burjuvazinin dünya görüşüdür. Proleteryayı sınıf çıkarından, sınıf mücadelesinden uzaklaştırır, onların

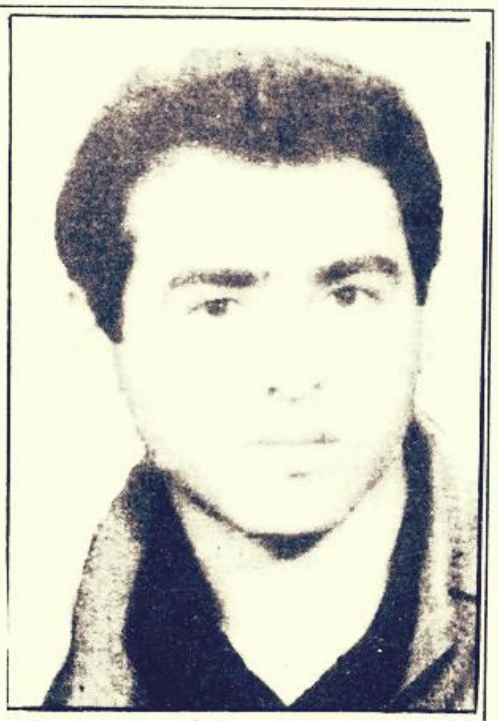

Ali UÇAR

İsmail HANOĞULU

Ali GEÇGEL

İsmail Hakkı ADALI

Fevzi YALÇIN

Refa ŞEN

Kemal SOĞUKPINAR

dikkatlerini kendi çıkarı olan "ulusal çıkarlar"a yöneltir. Böylece, başta kendi ulus proleteryası olmak üzere, uluslar proleteryasını sınıf çıkarlarından uzaklaştırmakla yetinmemiş olur, birbirinden koparırarak, güvensizlik ve düşmanlıklara yöneltir. Böylece, onları sınıf kerdeşlerinden uzaklaştırıp birliğini parçalar, sermayenin boyunduruğuna mahkum etmeye çalışır.

Bugün şehitlerimizi anmak, Parti 4. Konferansında ortaya konulan görüş ve kararları iyi kavrayıp, görevlerimizi engin şevk, kararlılık ve fedakarlık ruhuyla yerine getirmektir. Nerede bulunulursa bulunulsun merkezi görevi iliğinde hissetmek, onun gerçeklerini çalışma tarzı ve yaşam biçimi haline getirerek çalışmaktır.

Merkezi görevi deyim ve ya yüzeysel olarak tekrarlayıp geçmemeliyiz. O, nesnel koşulların zorunlu dayatmasıdır. Devrimin yoludur. Silahlı mücadeledir. Stratejik bir tespit, stratejik bir örgütlenme, temel ve esas mücadele biçimimizdir.

Merkezi görevi kavramak, siyasal çalışma ve siyasal mücadelenin önemini de kavramaktır. Siyasal mücadeleyi pratiğe yön vermek, onun yolunu aydınlatmak olarak görmektir. Bu siyasal faaliyet ışığında, devrimin şiddet yoluyla, gerilla savaşı yoluyla gelişeceğinden hareketle, kırsal alanlarda silahlı mücadele ve ordu örgütlenmesinde yoğunlaşmak, örgütlenmesini buna göre oluşturarak, bütün faaliyetlerin dolaylı ve dolaysız buna hizmet etmesini sağlamaktır. Bütün faaliyetlerini bunun ışığında sık sık gözden geçirerek, eksiklerini veya kösteklerini aşmak, mücadeleyi merkezi görevin ekseninde toplayarak yükseltmek olarak kavramalıyız. Bu özü kavradığımız ve hayata uyguladığımız oranda şehitlerimize, Partimize 4. Konferansımıza layık olabiliriz.

Bugün şehitlerimizi anmak, Partiye güvenmektir. *Partinin karar ve görevlerini harfiyen yerine getirmektir. Partiye yeni ve canlı bir ruh kazandırmaktır. Partinin zorluklarını omuzlamak, üstesinden gelmektir. Yaratıcı olmaktır.* Partiyi geliştirip, sağlamlaştırmaktır. *Partide kurumlaşmayı sağlamak* ve oturaklı hale getirmektir.

Bugün şehitlerimizi anmak, Türkiye devrimci hareketinde hemen hemen hepsinde egemen olan *pasifizm ve önemli ölçüde kendiliğindenciliği, kuyrukçuluğu sadece ideolojik-siyasal olarak mahkum etmek değil, pratik olarak mahkum etmek*, şehitlerimizin açtığı ve bizlere emanet ettiği savaşı adına layık bir şekilde gözüpek ve yırtıcı bir şekilde sürdürmek ancak öyle mümkün olur. Bu açıdan, *bütün yoldaşlarımız ve bütün devrimciler kendini ciddi derecede sarsmalı, üzerindeki ölü toprağını atmalı, uyuşuk, evrimci, reformist çalışma tarzından ve yaşamdan kurtulmalı*, komünizme, Partimizin ve şehitlerimizin ruhuna layık olarak üzerine düşeni yerine getirmelidir.

Düşmanlarımız bugün daha açık bir şekilde savaş ilan etmekte, parlamentoda "terör" estirme konusunda milli mutabakat sağlamaktadır. Sadece resmi ordusu ve polisiyle yetinmemekte, özel savaşın paralı ordusunu açık kurmakta. Bir başka deyimle kontr-gerillayı yenilemekte ve resmi duruma getirmektedir. Her gün polis ve ordusunu daha deneyimli ülkelerin eğitimiyle yetiştirmekte, faşizmin temsilcilerinden Ecevit 1978'de İngiltere'den Scotland Yard'ı çağırarak, karanlık güçlerini eğittiğini, böylece devrimcilere kayıplar verdiridiğini itiraf etmektedir. Bugün yeniden çağırıp eğitilmelerini kamuoyu önünde açıkça istemekte, bu güçlerini modern araç ve gereçlere kavuşturmaktadırlar. Diğer taraftan Türkeş 40'ar kişilik halinde sivil faşist eğitimlere giriştiğini kamuoyunda açıkladı, RP Kürdistan'da "islam mücahitleri" ve batıda "Müslüman Gençlik" adı altında sivili faşist örgütlenmesini hızlandırıp terör olayları düzenlemekte ve şu an okullarda sık sık ilerici öğrencilere saldırılar düzenlemekte. *Kemalist asker ve polisler örgütü* adı altında kontr-gerilla yeni tertipler peşinde. Resmi devletin özellikle Kürdistan'da estirdiği terör, hergün insanları evinde, sokakta, yolda, işte alıp götürüp kaybettidiği herkes tarafından bilinmekte. Bu eylemlerini büyük şehirlerde de son dönemlerde arttırmaya başladılar. Bütün bunlar sınıf mücadelesinin gelişmesi karşısında düşmanın yoğun bir terör estirmeye giriştiğini, girişeceğini gösteriyor.... Kimse cellatların başında dikileceği anı bekleyip ondan sonra uyanıp bir şeyler yapmasını beklememeli. Böyle bir ruh, bırakalım komünist veya devrimcide, demokrat ve sıradan insanda bile olmamalıdır. Düşman açıktan savaş yürütüyor, özel savaş birlikleri kuruyor. O halde daha ivedi olarak, başta komünistler olmak üzere, bütün devrimciler içindeki uyuşukluğu atmalı, düşmanın savaşına karşı savaşı gecikmiş de olsa yüksek sesle haykırmalı ve savaşa atılmalı. Parti 4. Konferansımız ışığında ve TİKKO'nun safında üzerine düşenin azamisini yapmalıdır. Yoksa cellatlar başına dikilince, uyansa da iş işten geçeceğinden pek yapacak bir şeyi kalmamış olur.

Bugün küçümsenmeyecek bir devrimci potansiyel mevcuttur. Bunu herkes görmelidir. Bugün emperyalizmin uşakları bütün düşmanlarımız bir taraftan, burjuva demokratları, dönekler ve küçük burjuva örgütleri diğer taraftan, hep bir ağızdan Rusya ve blokundaki açıktan çöküşle birlikte marksizm ve sosyalizme saldırıları eşliğinde, sosyalizmin bir umut olmaktan çıktığını, kitlelerin soğuduğunu, gerilediğini, devrimci ruhun kalmadığını veya düştüğünü, devrimci durumun gerilde-

ğini vb. avaz avaz bağırarak kitlelerde umutsuzluk, devrimcilerde moral bozukluğu yaratmasına çalışıyorlar. Aslında kendilerinde olan kötü ruh halini, kendilerinde olan çöküşü, şevkten yoksunluğunu halka yükleyerek, ihtilalci ruhları da etkilemeye çalışıp yanlarına çekmeye çalışıyorlar. Bu gibi devrim düşmanı düşünceler ve öyle ruh halleri teşhir edilmelidir, yüzleri ortaya çıkarılmalıdır.

Oysa bugün ciddi bir potansiyel var. Kitleler bir arayış içinde, pratikte önderlik edip güven verecek bir devrimci güç bekliyor. Ama onlara pratik önderlik ya yok ya da çok zayıf bir durumdadır. Kitleler tarif edilemez yoksulluk ve sefalet içindedir. Muazzam bir kin ve nefret taşımaktadırlar. Ama itiraf edelim ki onlara ulaşma, onları aydınlatma, örgütleme ve harekete geçirme yönü zayıftır. Bu zayıflık, bu zaaflar giderilmelidir. 20 Ekim 1991 seçimlerinde para cezalarına rağmen oy kullanır durumda olan kitlenin %25'i sandık başına gitmedi. Bunlar, parlamentoya, düzene, mevcut Partilere güveni kalmayan, bunlardan umudunu kesen kesimdir. Koalisyon hükümeti sonrası Bakırköy seçimlerinde %60 civarında sandık başına gitmedi. Kağıthane'de %48, Çkatalca'da %30 oranında gitmedi. TÜSİAD'ın araştırmasına göre halkın yarıdan çoğu düzenin bir "ılımlı" devrimle değişmesinden yana, bunu kendileri açıklıyorlardı. Kitlelerin bu durumu ve yönelimi burjuva Partilerini ve düzeni ciddi derecede düşündürüp, korkutuyor. Kitlelerin bu durumu çok sevindiricidir. Şehirlerde işçi ve memurların direniş ve rgevlerine hergün yenileri ekleniyor. Çok büyük iş günü kayıplarına neden olduğunu istatistikler ortaya koyuyor. Kürdistan'da kitleler düzene karşı sokaklara dökülüyor, direniş biçimlerine başvuruyor. PKK'nın olduğu yerlerde PKK'yı, Partimizin olduğu yerlerde Partimizi desteklemektedir. Kim önderlik ederse onun desteğinde devletin estirdiği terör ve sefalete karşı gelmektedir. Komünistler ve devrimcilerin önderlik etmediği yerlerde kitlelerin miliyetçiliğin peşinde gitmesi doğal bir şeydir. ".... yeni dereler sabırsızca yeni bir yol arar ve sosyal demokrat bir dere yatağı bulamayınca sosyaldemokrat olmayan bir yola akarlar..." (Lenin).

Kitleler, köylerde ve şehirlerde harekete geçmek istiyor. Ama onlara önderlik etmeyenler, önderlik edecek çaba, yürek ve derdi veya dermanı olmayanlar, felaket tellallığı yapıyor, "devrimci ruh sönüyor", "devrimci gelişme yok", "siyasi örgütlere ilgi azalıyor", "kitle hareketlerinde gelişme yok", "duraklama", "hatta gerileme var" vs. Kitlelerin kendiliğinden ayaklanıp, iktidara yönelmeleri veya ele geçirmeleri bekleniyor. Kitlelerin en "ileri" kesimleri olarak öncülük iddialarından dolayı kendileri önderlik edeceğine, kitlelerin harekete geçip, önderlik etmesini bekliyorlar. Kitleler iktidara yönelecek, tam o zaman bu "öncü"ler de imdadına yetişecek, kitlelerde hemen bunları dört gözle bekleyip, gelir gelmez omuzlayıp, iktidara taşıyacağını bekliyorlar. Bu gibi anlayışta olan avantacı sülükler çok bekler... Ama, kitlelerin gönül rahatlığıyla beklemeye, mucizeler olana kadar miskin miskin oturup bir şeyler çiziktirmeye ne niyeti, ne de sabrı vardır. Kitleler düzene karşı doludur. Şurada ya da burada ekonomik, demokratik ve siyasal mücadele yürütülüyor. Bu mücadelesi gelişiyor, ağırlıklı olsa da tamamen kendiliğindenci de değil, komünist ve devrimci hareketlerin bunda çabası vardır ama, henüz layıkıyla önderlik edip harekete geçirmiş değildir. Partimiz bu görevini kararlılıkla yerine getirmek azmindedir. Bu, boynumuzun borcudur. Bütün yoldaşlarımızın ve devrimcilerin boyun borcudur. Buna layık olmalıdırlar.

Düşmanın halka çektirdikleri ve döktükleri kanların hesabını bir bir sormak için, devrim şehitlerinin katillerini tek tek de olacağı gibi, sistemlerini ayakta tutan güçlerini bütünüyle yok etmek için, şehitlerimize ve halkımıza söz veriyoruz: Partimiz temel mücadele biçimi olan halk savaşında yoğunlaşarak, sınıf mücadelesinin engin denizinde üzerine düşeni layıkıyla yerine getirecektir. Biliyoruz ki, bunu yaptığımız oranda Parti ve şehitlerimize layık olabiliriz. Ancak, o zaman şehitlerimiz ve halkımızın ruhu rahat olacaktır. Ancak, o zaman şehitlerimizin amacına layık olabiliriz.

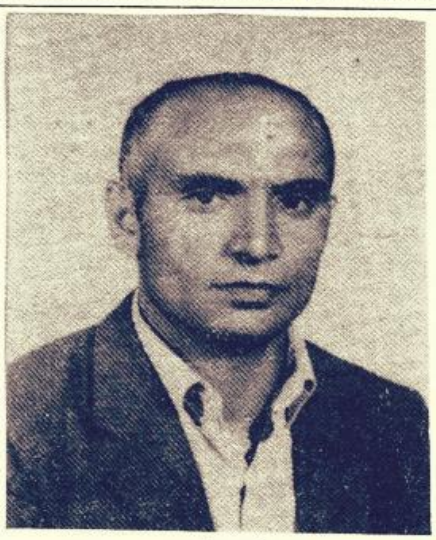

Ali M'ETE

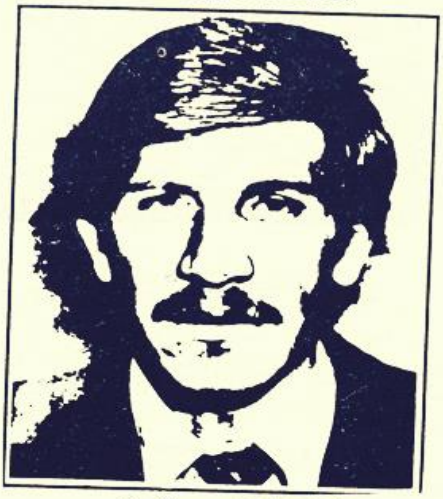

Orhan BAKIR

Aziz SÜER

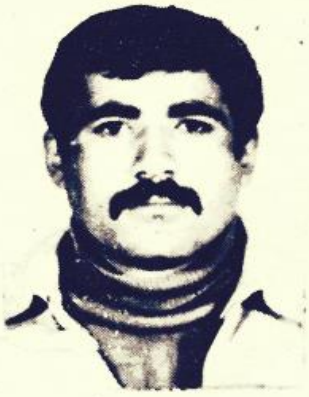

Ali KARADAĞ

Murat DİRİ

Veysel UYAR

M.Şefik KARAAĞAÇ

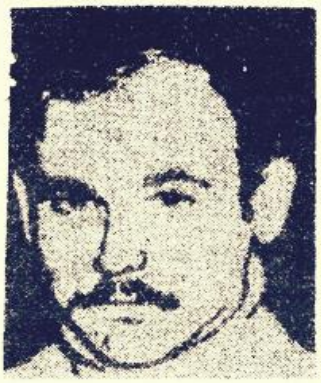

Ulaş BARDAKÇI

Lenin Yoldaş'ı Saygıyla Anıyoruz.

Bugün, Marksizmin büyük önderlerinden, Leninizmin yaratıcısı, enternasyonal proletaryanın ve ezilen dünya halklarının büyük önder ve öğretmeni bolşevik Partisinin kurucusu, Büyük Ekim Proleter Devriminin mimarı, dünyanın ilk proletarya diktatörlüğü devleti ve SSCB'nin kurucusu ve başkanı 3. Komünist Enternasyonalin öncüsü, emperyalizmin uşaklarının, her türlü oportünizm ve revizyonizmin can düşmanı büyük deha Lenin'in 68. ölüm yıldönümüdür.

Saltanatını yitirmenin verdiği çılgınlıkla karşı devrim, piyonu olan bir kadın vasıtasıyla 1918 yılında Lenin yoldaşa saldırı düzenledi. Lenin yoldaş aldığı yaranın etkisiyle fiziken fazla yaşayamadı ve 21 Ocak 1924'te 54 yaşında bedenen aramızdan ayrıldı. Ama, evrensel düşüncesi dünya proleteryasına ebediyen yol gösterecek, ölümsüz anısını her zaman saygıyla anmaya devam edeceğiz.

Viladimir İliç Ulyanov (LENİN)

Alman Proleteryasının Örnek Komünist Önderi Rosa Lüksemberg ve Karl Liebcnecht Yoldaşları Anıyoruz!

Emperyalizmin yeniden paylaşım için dünya savaşı çıkardığı, Komünistlerin ensesinde kılıcını salladığı, 2. Enternasyonalin RSDİP dışındaki başlıca Partilerinin "Anavatan savunması" adı altında komünizme ihanet edip sosyal şöven, sosyal emperyalistleştiği, revizyonizm ve pasifizmin şahlandığı bir sırada, bu her iki komünist engin bir sınıf onuruyla emperyalist savaşa savaş ilan ettiler. Spartaküs hareketini oluşturdular.

RSDİP ve önderi Lenin'le ilişkilerini geliştirdiler. 17 Ekim Sosyalist Devrimiyle başlayan dünyanın ilk sosyalist ana yurdunu coşkuyla desteklediler, o dönem Alman burjuvazisinin başında sosyal demokratlar bulunuyordu. Uluslararası burjuvazi ve Alman burjuvazisi bolşevik devrimini, Almanya'daki gelişen ve olası devrimi boğmak için, gelişen eylemlere saldırdı. Zamansız gelişen kitle ayaklanmasının başına geçmek zorunda kalıp direnilmesine rağmen düşman direnişi bastırdı. Ayaklanma günlerinin sonunda 15 Ocak 1919 günü Karl ve Rosa yoldaşlar yakalanıp aynı gün başları dipçiklerle ezilerek, kurşuna dizildiler.

Bugün şehit edilişlerinin 73. yıldönümlerinde saygıyla anıyoruz.

Ölümsüz anıları mücadelemizde hep yaşayacaktır.

Karl LİEBKNECHT

ROSA LÜXEMBURG

"Berlin'de düzen hüküm sürüyor!" Sizi budala zaptiyeler! Kum üzerine kurulu sizin düzeniniz. "Devrim daha yarın olmadan" zincir şakırtıları içinde yine doğrulacaktır" ve sizleri dehşet içinde bırakıp, trampet sesleri arasında şunu bildirecektir; "Vardım, Varım, Varolacağım."

Rosa Lüxsenburg

"Sıkı durun, Kaçmadık. Yenilmedik. Çünkü Spartaküs ateş ve ruh demektir, yürek ve can demektir, proleter ydevrimin iradesi ve eylemi demektir. .... Biz ister yaşayalım, ister yaşamayalım, programımız yaşayacaktır ve kurtulan halkların dünyasına egemen olacaktır. Herşeye rağmen"

Karl Liebknecht

TKP/ML'NİN 20. YILDÖNÜMÜ ŞENLİĞİNE TÜM GÜCÜMÜZLE KATILALIM!

Çeşitli Milliyetlerden Türkiye Halkı, Kadın ve Erkek Yoldaşlarımız;

Türkiye proletaryasının öncü gücü TKP/ML mücadele tarihinin 20. yıl dönümünü de geride bırakıyor.

Bu zorlu mücadele tarihinde, dağlarda, şehirlerde, işkencehanelerde düşman tarafından katledilen ama teslim olmayarak, bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşen Parti şehitlerimizin bıraktığı bayrak, Partimiz tarafından yine göklerde tutulmaktadır.

Bunu 4. Konferansını başarıyla sonuçlandırarak bir kez daha kanıtlayan, enternasyonal proletaryanın Türkiye Temsilcisi Partimiz TKP(ML)bugün içinden geçtiğimiz süreçte yeni ve daha zorlu görevlerle karşı karşıya olduğunun bilincindedir.

Uluslararası alanda, emperyalist burjuvazinin "Yeni Dünya Düzeni" adı altında demogojik çarpıtmaların devam ettiği ve sosyalizme ve sınıfın-bilimsel öğretisine karşı saldırıların had safhada olduğu bu koşullarda uluslararası sınıf bilinçli proletarya ile bu saldırıları mahkum etme görevini ideolojik düzlemde tayin edici görevlerinden biri olarak önüne koyan Partimiz, ülke zemininde de devrim mücadelesini daha ileri mevzilere taşıma göreviyle karşı karşıyadır.

Yirmi yıllık tarihinde bu bilinçle hareket eden Partimizin temellerini kuran kurucu önderimiz İbrahim Kaypakkaya'nın attığı ideolojik hattan ayrılmayarak, demokratik halk devrimi rotasında ve halk savaşı güzergahında, karşı-devrimin her türden barikatlarını aşarak bugünün zorlu sürecinde düşmanın korkulu bir rüyası olmaya devam ediyor.

İçinden geçtiğimiz süreçte Kürt ulusal mücadelesinin kazandığı ivme ve şehirlerde sendikal mücadelenin ulaştığı boyut egemenlerin istikrarsızlığını derinleştirirken, devrimci durumun kabarmasına hizmet ediyor.

Yarınlarda çok daha şiddetli boyutlara varacak olan bu mücadelede, ilerleme ve saldırı taktiğiyle en ön saflarda yer alan Partimiz, merkezi görevi olan kızıl siyasi iktidarların oluşturulması doğrultusunda gerilla savaşını yaygınlaştırma görevini daha geniş alanlara taşıma perspektifiyle hareket etmekte, bu doğrultuda pratik adımlar atmaktadır.

TKP/ML'ye gönül vermiş tüm taraftarlarımız 20 yıllık geçmişinde sınıfın bilimiyle donanmış bir parti olarak bilimin gereklerini bugüne değin yerine getiren Partimizin 20. yıldönümünde düzenelediğimiz şenlikle kutlayacağız. Unutulmasın ki aynı zamanda önder yoldaş İbrahim Kaypakkaya'nın anılmasını da kapsayan bu senelik salt bir sanat olayı değildir. Parti siyasetinin de öne çıkartılacağı bu şenlik verilecek mesajla Parti propagandasının en geniş kitlelere mal etmemizde bir araç rolü oynayacaktır. Sadece geceyle sınırlı olmayan bu perspektif, şenliğin tüm propaganda süresince geçerlidir.

Hazırlıklarıyla, propagandasıyla, örgütlenmesiyle aynı zamanda bir kampanya dönemine denk düşen 20. yıl şenliğimizin, Partimize yakışır bir görkemle yerine getirilmesi için tüm Parti taraftarlarımıza önemli görevler düşmektedir. Bu bilinçle hareket etmeli, maddi, manevi tüm desteklerini sunarak bölgelerinde seferber olmalıdırlar.

TKP/ML
Yurt Dışı Bürosu

GECENİN PROGRAMI

OZANLAR
- ARAM
- SADIK GÜRBÜZ
- SELDA
- FIRAT BAŞKALE
- AKKAYALAR İKİLİSİ
- BURHANİ
- CAN YOKSUL (Şair)

FİLM: (TİKKO Gerilla Birliklerinin KAMP'dan ve Dağ'dan görüntülerini içermektedir.)

* PANDOMİN
* FOLKLOR
* PARTİZAN KOROSU

ENTERNASYONAL GURUPLAR;
* PERU'LU MÜZİK GURUBU
* FİLİSTİN'Lİ MÜZİK GURUBU
* ŞİLİ'Lİ MÜZİK GURUBU
* ALMAN MÜZİK GURUBU

KONUŞMALAR

MESAJLAR

(Yurtdışı ekidir)

TKP/ML 20. YILI

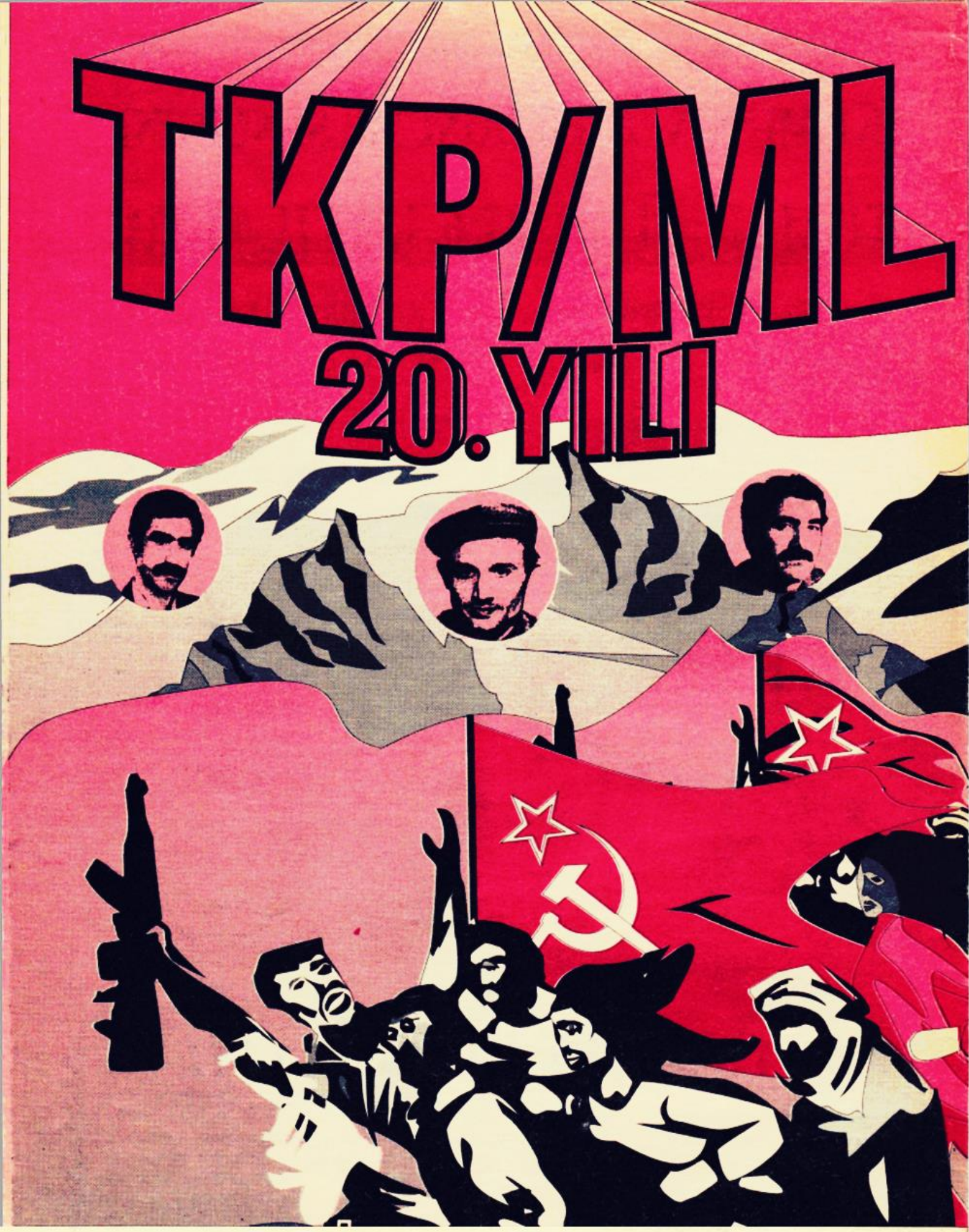

TKP/ML 20. YIL ŞENLİĞİ VE KAYPAKKAYA'YI ANMA GECESİNE TÜM GÜCÜMÜZLE KATILALIM!